१८-२१

નવરાત્રીના ગરબા.
ભાગ ૧ લો.

સારદા માતાનો ગરબો ૧ લો.

સરસ્વત સ્વાંમીને અતી સારદા,
ગે રીતે ગાય છે આઇ કનક નંદા;
ટાળો મારા મનડાની આઇ આપદા. ૧
(ઢાળ) ટાળો મનની આપદા ને શેવકની લેાે સાર મા;
એડા મોડા રાય ભવની ભવ દુઃખ ભંજન હાર મા. ૨
(ચાલ) ભવ દુઃખ ભંજે છે માહાકાળી મા,
હમચી તે ખુંદે છે વળી વળી મા. ૩
[ઢાળ] હમચી ખુંદે વળી વળીને મામૈયા માતંગી મા;
તાળીના તો ટાચક વાગે દેવા સઘળી રમી મા. ૪
(ચાલ) રંગભર કીધલો શણગાર મા,
કંઠેની એકાવળો આઇને હાર મા. ૫
(ઢાળ) કંઠે હાર અનોપમ દિશે સોભા કહી નવ જાયે મા
બાજુબંધ ને ઝાલ્ય ઝુમણાં કાને કુંડળ શોભાએ મા. ૬
(ચાલ) સોભાયે મુસ્તક રાખડી ઝળકે મા;
ઉજ્વળ પુષ્પના ટોડળ લેકે મા. ૭
(ઢાળ) ટોડળ લેકે પુષ્પ તણાને વીંત્રે વીધના બહુ રંગ મા;
ચરણાં ચોળીને પીતાંમર સોયે માતા અંગ મા. ૮
(ચાલ] અંગે તે ઉમટ ન માએ મા.

સનમુખ બેઠાં છો ઘરની રાણી મા.
[ઢાળ] સનમુખ બેઠાં શામનીને શાક પાક પકવાન મા;
આદર માને આઇ આરોગ્યાં, આલ્યાં ફોફળ પાન મા. ૧૦
(ચાલ) પાવન માતાજી તમારૂં નામ મા;
કરે સહી કલ્યાણીને કરે કામ મા. ૧૧
પુરો મારા હૈડાની આઇ હામ મા;
(ઢાળ) હામ પુરો હૈડાતણી કનકાઇ કાને ધરજો મા;
સિંહ વાહનની સ્વારી કરીને વેલાં વારે ચડજો મા. ૧૨
(ચાલ) ચડજો તે ચીતડામાં દયા આણી મા;
સમરથ સઘળે તું સપરાણી મા. ૧૩
(ઢાળ) સમરથ સઘળે તું સપરાણી જે તારા ગુણ ગાયે મા
ગાય શીખે ને સાંભળે તેનાં ભવનાં પાતીક જાએ મા. ૧૪
સવંત સતર નવડેતરો ને ઉતમ આસુ માસ મા;
(ચાલ) આસુ સુદ બીજને ગુરૂ વાર મા. ૧૫
ગાયો તે રાસ રશીક અતી સાર મા.
કહે એમ વલ્લભદાસ તમારો મા.
ચરણે રાખીને પાર ઉતારો મા. ૧૬

નવદુરગાનો ગરબો ૨ જો.

રંગે રમે આનંદ રમેરે; આજ નવ દુરગા રંગે રમે;
આદીતે આવ્યાં અલબેલી,
મંડપમાં મતવાલી ભમે રે; આ૦જ૦ ૧
સોભે શણગાર માને અંગે સુહાવે,
હીરલા રતન માને અરૂણા સમે રે. આજ૦ ૨

મંગળવારે માજી છે ઉમંગમાં,
ચાચર આવીને ગરબે રમેરે   આજ૦   ૩
બુધવારે માજી બેઠાં બીરાજે.
રાસ વિલાસ માનો ગાયો ગમે રે. આજ૦   ૪
ગુરૂવારે આઇ ગરબે રમે છે,
ચંદન પુષ્પ તે માને ગમે રે.   આજ૦   ૫
શુક્રવારે માજી ભાવ ધરીને,
બ્રાહ્મણ રમે તે માને ગમે રે.   આજ૦   ૬
શનીવારે માહાકાળી થયાં છે.
ભીક્ષા ભોજનમન ગમતાં જમેરે.   આજ૦   ૭
વલ્લભ કહે માંને ભાવે ભજોને
રાસ વિલાસ માનો ગાયો સમે રે   આજ૦   ૮

ચાચર બેઠ્યાનો ગરબો ૩ જો

રંગમાં રંગમાંરગમાંરે, બાળી બેચર બેઠી મા રંગમાં;
અબેતી બાળીને લીએ રંગ તાળી;
થૈકાર થૈકાર થંભમાંરે,   બાળી૦   ૧
અનેક અસુરને માએ સંહાર્યા,
શોભા બની માના સંગમાંરે;   બાળી૦   ૨
સોળ શણગાર માના અંગે સોહાવે,
નકી ચુની જડી છે નંગમાંરે;   બાળી૦   ૩
ચાચર આગળ છંદજ બોલે,
ગરબે રમે છે આનંદમાંરે;   બાળી૦   ૪
ચુવાતી ચંદન કેસર કસ્તુરી,

અલીલ ઉડે આનંદમાંરે; બાળી૦ ૫
ચોસઠ જોગણી મા ચાચર ખેલે;
ગરબો ગાયો આનંદમાંરે; બાળી૦ ૬
લલ્લભ કહે માને ભાવે ભજોને;
જઇ નાયા તે ગંગમાંરે, બાળી૦ ૭

દૈતુને રણમાં રોળ્યાનો ગરબો

દૈતુને રણમાં રોળ્યારે આજ દૈતુને રણમાં રોળ્ય; ૧
માર્યો તે મૈસાસુર મતવાલો,
ચંડ મુંડ ચપટીમાં ચોળ્યારે આ.જ૦ ૨
શુભ નીશુભ તણાં શીશજ છેદ્યાં;
ધુમ્ર લોચન ધઘોરયોરે; આજ૦ ૩
ભોયે પડ્યા પડ્યા કરે હોકાન;
ત્રીશુળ ઉપર તોળ્યારે; આજ૦ ૪
નવ ખડમાં માએ નજરજ કીધી;
ખપર લઈને બોળ્યા રે આજ૦ ૫
બ્રહ્મણી ઇંદ્રાણી માહેસ્વરી મળીને;
મદ્યની પીયાલા ઘોળ્યા રે; આજ૦ ૬
આડમે દીવશ માયે જગનજ કીધો;
હવનમાં લઇને હોમ્યારે; આજ૦ ૭
કહે વલ્લભ તારો પાર ન જાણ્યું;
બોતેર કોટી દૈત્ય બોળ્યા રે. આજ૦ ૮

અંબાજીના શણગારનો ગરબો ૫ મો,

પ્રથમ સમરૂ સરસ્વતીને ગુણપતીલાગુ પાય રમવા નીસર્યાંમ
અલબેલી ઇચ્છા ઘણીને ગરબો ગાવા જાય; રમવા૦ ૧
ચૌચર બાળા સુંદરીને સોળ કરયો શણગાર; રમવા૦
નીલા તે જગનો કંચવો ને કશણે ભર્યાં છે તાર, રમવા૦ ૨
લઘો પેર્યો લાખનો ને ખુબ બની છે ખાપ; રમવા૦
સાળુ સુંદર ઓઢણું ને સરસ બની છે છાપ; રમવા૦ ૩
પાયેતે નેપુર ઝણઝણે ને ઝાંઝરનો ઝમકાર; રમવા૦
અણવટ વિછવા શોભતાને મેખળાઝીણે સાર રમવા૦ ૪
કાંબીને કડલાં ઠમ ઠમેને ઘુઘરાનો ઘમકાર; રમવા૦
હાથે ચુડી હેમનીને નંગ જડયાં વિશાળ; રમવા૦ ૫
કરમાં ઝળકે કાંકણી ને કાંડે દાણા ચાર, રમવા૦
ગળે તી પારો હેમનો ને ચેસરો ચંદન હાર, રમવા૦ ૬
બાંયે બાજુબધ બેરખાં ને પોંચીયું લટકે હાથ; રમવા૦
વાંક વિચીત્રને લેરીયાં ને ફુમકાં તેની સાથ રમવા૦ ૭
પરવાળાની પાશરે ને મુગાફળનો હાર, રમવા૦
હીરા માણેક મોઘરા ને રત્ન જડીત્ર અપાર રમવા૦ ૮
તાંત ત્રસંતીયુ ને ટીલડીને નાકે નમણો મોર. રમવા૦
હુલર દીસે હેમનુને ઝુમણાનો ઝળકાર, રમવા૦ ૯
કાને કુંડળ ઝળ હળે ને તેજ તણો નહી પાર; રમવા૦
લોલક ઝળકે હેમનાં ને હીરા જડીત્ર અપાર રમવા૦ ૧૦
નેણેતી કાજળ સારોયાંને કેશરવરણી આડ, રમવા૦
ચોડયો કપાળે ચાંદલો ને ચોખા ચોડયા લેલાડ રમવા૦ ૧૧
વેણ ગુંથી વીવેકથી ને તરતજ ભરીયાં તેલ, રમવા૦
અંતર ભરેક અતી ઘણાને ફેરયુ દીસે ફુલેલ, રમવા૦ ૧૨

સેંથે સીંદુર સારીયા ને દરપણ લીધાં હાથ, રમવા૦
એક એક જોડે મળીને સરવે બેની સાથ, રમવા૦૧૩
સજી શણગાર ઊભાં રહ્યાંને શોભાનો નહી પાર. રમવા૦
અધુર સુધા પરવાળડાંને મુખ ચાવ્યાં તંબોળ, રમવા૦૧૪
દંત બત્રીસ ડાડમકળી ને બહુ રંગ રાતા ચોળ. રમવા૦
મુખની શોભા બહુ બનીને શશીયર ઉગ્યો સુર. રમવા૦
સરખે સરખી સહુ મળીને જોબનમં ભરપુર. રમવા૦
સાતે ઉગ્યા સામટા ને તેથી અદકુ રૂપ, રમવા૦૧૬
સોના ગરબો શીર ધર્યોને રમતાં વાધ્યો રંગ. રમવા૦
સંખલપુરના ચોકમાં ને ચોસઠ બેની સંગ. રમવા૦૧૭
ફેર ફેરે બહુ ફુદડીને માતા મંગળ ગાય. રમવા૦
મુખથી એવું ઉચરેને ઉદયો જય જય થાય. રમવા૦૧૮
છત્રીસ વાજાં વાજીયાંને શરણાઇનાં ઠોર; રમવા૦
ખગોળ ભગોળ ગાજી રહ્યાંને થાઓ સોંભકાર રમવા૦૧૯
ઢોલક વાજે ઢુઢભીને ખુબ બન્યો છે ખેલ. રમવા૦
તાળ અંરંગના વાજમાં ને ફરતી ફુદડી ફેર રમવા૦૨૦
નવરાત્રી તો નવે રમ્યાંને. ત્રુપ્ત થયાં છે તન. રમવા૦
દસરાને દીન પારણાં ને હોમ કીધા હવન. રમવા૦ ૨૧
રમી જમીને ચાલીયાંને દેવી ગયાં દરબાર, રમવા૦
બહુચર ગુણવંતી ગોખમાં ને સુખ પામ્યાં સંસાર રમ૦
માતા પુરણ મન છોને ધન્ય દારા સતાન. રમવા૦
આશાગાર ભેટે તાયરોને પામે પુરણ મન. રમવા૦૨૩
તીથી અજવાળી બીજ છે ને લખીયો છે ગુરૂવાર રમવા૦
ગાય શીખેને સાંભળે તેની બહુચર પૂરે આશ, રમવા૦૨૪

ને તું છો તારણ હાર રમવા૦
રે આઈ તારો આધાર. રમવા૦૨૫

જોગમાયાનો ગરબો ૬ ઠો

દયા દરશન દયોને દયાળી જગત જોગ માયારે;
નવ નોરતાંની રાત હવે આવી જગત૦ ૧
શકતી ગરબે રમવા ને આવો, જગત૦
નીત્ય નવા નવા રંગ લાવો. જગત૦ ૨
આવી આસુ સુદ બીજ અજવાળી જગત૦
કેમ રૂપે થયાં માહાકાળી. જગત૦ ૩
દેવી ગરબે રમે છે વાળી વાળી જગત૦
દેવી દીસો છો જુગમાં દીવાળી; જગત૦ ૪
પગ પ્રહારે પ્રથ્વી ધરણું; જગત૦
સપ્ત પાતાળે શેષ ગડગડે. જગત૦ ૫
ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી છંદજ ગાય; જગત૦
નારદજી નટવર થાય. જગત૦ ૬
બ્રહ્મ ઘેરનો ગરબો કીધો. જગત૦
રમવાને શીરપર લીધો, જગત૦ ૭
બ્રહ્મા વેદ ભણે ને નાચે. જગત૦
વજે વાજાને કંનવર નાચે. જગત૦ ૮
વાજે નોબત નગારાં અદંગ. જગત૦
દેવી નાદ નગારાં ને છદ. જગત૦ ૯
તેનો ધુન્ય ગગનમાં ગજે. જગત૦
વાજાં અનેક પ્રકારે વાજે, જગત૦ ૧૦

ઘેર ઘુઘરીના ઘમકાર;
પાએ ઝાંઝરીના ઝમકાર,
હીંચ લેતાં કુલરીઓ ખળકે,
દેવી શોભા તણી જોત ઝળકે
દેવી નાકે તી નીરમળ મોતી જગત૦
દેવી ચંચળ નયણે જોતી જગત૦ ૧૩
દેવી તાંત તરસંતીને ઝાલ, જગત૦
દેવી ચાલોછો જગવંતી ચાલ. જગત૦ ૧૪
દેવી માયા રૂપે છો માયા; જગત૦
દેવી ચઉદ બ્રહ્માંડ નીપાયા જગત૦ ૧૫
દેવી બાળા રૂપે છો બાળા જગત૦
દેવી ક્રાપીછો મોહની જવાળા. જગત૦ ૧૬
દેવી ઘણાં ઘણાં કામજ કીધાં. જગત૦
દેવી ભગતુનાં કારજ સીધાં. જગત૦ ૧૭
દેવી બહુ રૂપે બીરાજો; જગત૦
તેવ તેવડી સંધાતે છાજો. જગત૦ ૧૮
દેવી સવંત અઢાર ઓગણચાળો. જગત૦
છંદ ગાયો છે રશીક રૂપાળો. જગત૦ ૧૯
કહે શીવરામ દાસ તમારો, જગત૦
મુને શરણે રાખીને ભવ તારો. જગત૦ ૨૦
આસુ સુદ બીજ અજવાળી; જગત૦
ગુરૂવારે થયાં માહાકાળી જગત૦ ૨૧

માહાકાળીના સાતવારનો ગરબો ૭ મો

મંગળ રૂપેરે અંબા અલબેલી;
બ્રહ્મ સ્વરૂપેરે અંબા અ૦ ૧
પરીવરીયાંરે, અંબા અ૦
દીક્ષીત ઘેર અવતરીયારે અંબા અ૦ ૨
ગુરૂવારે તમે છો ગરવાંરે અંબા અ૦
ગુણ સરવે થકી છો નરવારે અંબા અ૦ ૩
સુકરવારે કીધાં સુપ્રીતરે; અંબા અ૦
માને વેદ વખાણે એવી રીતરે અંબા અ૦ ૪
શનીવારે સહુંને માત સરખીરે, અંબા અ૦
માનો મહિમા ગાઉછું નીરખીરે; અંબા અ૦ ૫
રવી તેજ તણું શું કહીએરે અંબા અ૦
માને અનેક પ્રકારે ગાઈએરે. અંબા અ૦ ૬
સોમવારે જુઓ સાંભળીરે અંબા અ૦
શીવ શક્તિ રૂપે મહાકાળીરે અંબા અ૦ ૭
સાત વાર ગાયા છે હવે સારારે; અંબા અ૦
ગુણ ગાયે લક્ષ્મીરામ તારારે અંબા અ૦

સારદાના શણગારનો ગરબો ૮ મો

સારદા માતારે મા વિનવું, લળીલળી લાગુ પાય.
વાણી આપોરે મા મયા કરી, તેમ અક્ષર આપો માય ૧
સરસ્વતિ ગુણપતીરે, મા,સ્તવન કરૂ જેના ગુણગાયા નવિજાય
નયણે નિરખુરે મા માતને, ધન્ય ધન્ય આરાસુરી માય. ૨
શીશે શોભેરે મા રાખડી, ને શ્રવણ ઝબુકે ઝાલ્ય.
ઓપે ઓપેરે મારી અંબા મા, જેની જોત્ય પડે બહુ ગાલ્ય.

શામ ત્રેણીરે મા ચોટલો, માંહી જડી·
જોફણુ ફરતીરે મા ઘુઘરા, જેનો સુંદર
તિલવટ સોઅેરે મા ચાદલો, ને કુમ કુમ ।
આડ અ ।।પમ રં ગે મ ાં, ને ચા મ પે દ ૯ ।। ..
વેણ સમારેરે મા આપણુ, ને શેંથો ભર્યો સિંદાર.
નયણુ કાજળરે મા સારીયા, આણીઆળે નાકે મોર, ૬
ચોદ બાંત્રીરે મા ચુંદડી, માંહી તાંત બંદલી સાર.
કુમ કુમ કેસરરે મા કસ્તુરી. માંહી ચુવા ચદન અપાર ૭
દાડમ કળીયુરે મા દંત છે, ને મુખ ચાવ્યાં તબોળ.
મુખથી બાલેરે મા મરકલડે, ને નઉતન કરે કલ્લોર. ૮
કોટે સોઅેરે મા હટેસરી, માંહી મોતી ચીડીયાં જેહ.
ચાંડલો સોઅેરે મા સોનાનો, તનમનીયાં ધરીયાં તંહ ૯
હારલો હેહેકરે મા હેમનો, માંહી કરે તે ઝુમણું જોત.
માળા હેહેકરે મા મુક્તા ફળની, માદળીએ ઉદ્યોત ૧૦
ઉપર સોઅેરે મા કોરો, માંઇ દુગ દુગો ભાત્ય અપાર
નૌતમ નામેરે મા કાંઠલો, માંહી બહુ પુષ્પના હાર. ૧૧
ચુડી રૂડીરે મા સોનાની. માંઇ કાંકણી તેને સગ;
બાંયે બાજુબંધ મા બેરખા, આભુશણ ધરીયાં અગ ૧૨
ખટ પટ ખળકેરે મા મેખળાં, માંઇ ઘુઘરીનો ઘમકાર;
વાજાં વંનેરે મા રણઝણે, માંઇ જંત્ર તણાં નાણકાર. ૧૩
ચરણા ચોળીરે મા ચુંદડી, માંઇ કમખો લીલો ભાત;
વસ્ત્ર અનોપમરે મા પેહેરીયાં, તે સરવે જુજવી જાત ૧૪
વેઢ વેંટીઓરે મા આંગળીએ, ને નૌતમ દીસે અગ.
અગની આંગળીયોરે મા આપણુ, ને દર્પન દીસે સગ ૧૫

રે મા શોભતા, ને ઝાંઝર નેપુર વાર,
મકેરે મા અંગુઠે. ને વિંછીયાના ઝાણકાર. ૧૬
રે પેહેરયારે મા શોભતા, તેના શા કરૂં વખાણ.
...યાં રાતાંરે મા પગ તણાં, જાણું ઉગ્યો ભમર ભાણ ૧૭
સુરીનર મુનીવર મા મોહી રહ્યા, ને મોહ્યા મોટા ભુપ
મોયા મોયારે મા દેવતા, મા જોતાં તારૂં રૂપ. ૧૮
ચોસઠ બેનીરે મા આવીયો. ને માંડયો નઉતમ રાસ;
હરખ ધરીનેરે મા હુમચી, ખુદે તાળ મૃદંગ વાજે ત્રાસ; ૧૯
ફરતાં ફરતાંરે મા ફુદડી, ને છ દે ગરબો ગાય;
શોભા શી કહુંરે મા તમ તણી, કોઈ કોએ નવ જાય; ૨૦
ગરબે ફરતાંરે મા જાળીયાં, તેના દીપક જ્યોત અપાર;
કમળ દીપકરે મા કોડીયાં તેની શોભાનો નહીં પાર; ૨૧
પાર ન આવેરે તમ તણો. તેના ગુણ ગાયા છે ઇશ;
આવ્યા આવ્યારે મા કાશી થકી, ઇંદ્રાદીક સુર તેત્રીસ; ૨૨
બ્રહ્મા આવ્યારે મા હંસ ચડી, ને બ્રહ્માણ ચડી માહેશ;
વિષ્નું આવ્યારે, મા ગરૂડે ચડી, જેની દેવ કરેછે સેવ; ૨૩
નીચે નાચેરે મા ઉરવસી, ને કરે અપ્સરા ગાંન;
ગાંન ગાવેરે મા નૃત કરે, ત્યાં નાટક થેઈ થેઈ તાંન ૨૪
જય જય વાણીરે મા થઈ રહે, ત્યાં પુષ્પની વ્રષ્ટી થાય
હરખી રમીનેરે મા રાસમાં, તે સ્થાનક બેઠાં માય; ૨૫
ભોજન કીધાંરે મન ભાવતાં, પકવાંન દુધ છે થાળ;
ઝાંઝી આરીછેરે મા ગંગ જળની, મન માન્યા મુખવાસ; ૨૬
કરજોડીનેરે મા વિનવે, માધવજી તારો દાસ;
સંકટ ટાળોરે મા સામની, તમે પુરો મનની આશ; ૨૭

જે દીન આવેરે મા ચરણે, તમારે તે દી.
અરદ તમારૂરે મા ઈશ્વરી, તમે મોટા છો.
સંવત સતરરે મા છોતરો, ને રૂડો ચૈતર
બીજ કીધેરે મા અંજવાળી, ને બોધ થયો છે ૧

નાગ દમણનો ગરબો ૯ મો.

માતા જસોદા જગાવે જાગોને હરીરે લોલ;
ખમ્યહારી વારી ઉઠો ઓગણું કરીરે લોલ; ૧
કૃશ સાથ બાળ ગાળનો આવી મળ્યેરે લાલ;
લૈ ધેન્ય વન ગોપ સંગ પરવર્યારે લોલ; ૨
વેણું વાંસળી રસાળ લીધી હાથમાંરે લોલ;
પેર્યાં વસ્ત્ર સોભે છે સર્ખા સાથમાંરે લોલ; ૩
સુણો વચન કહ્યા છે મુખ નરમળારે લોલ,
કોટી કંદ્રપ લાજે છે શશીની કળારે લોલ; ૪
મોરે મુગટ ચંદ્રીકા અતી ઓપતીરે લોલ;
કુમ ગોડના તોરાથી દીશે શોભતીરે લોલ; ૫
છઇ શીંમડી લઇ પ્રભુજી ચાલીઆરે લોલ;
વેણું વાંસળીના ધેનુને બોલાવીયારે લોલ; ૬
માંહો માંહ્યમાં તે ખેલ કીધા છે જઇરે લોલ;
દડો દોડ ચૌટ જળમાં પડયો જઇરે લોલ; ૭
ધાઇ કૃશ્ણજી પડયા છે તેની તાળમાંરે લોલ,
જળ ભેદી કરી પોતાછે પોતાળમાંરે લોલ. ૮
દેખી નાગણી આવીને નીરખ્યા હરીરે લોલ
લઘુ કોમળતા ખાંત કરૂણા કરેરે લોલ, ૯

દેખી રૂપ જોઇ માહ્યરાં નેણાં ઠરેરે લોલ,
મળશે નાગ તો પ્રાણ તાહ્યરાં હરેરે લોલ; ૧૦
ત્યારે કૃષ્ણ કેહે તે એવું સાંભળીરે લોલ,
સાત પાંચ દસ વીશ આરી મળીરે લોલ. ૧૧
કમળ જાચવા આશા છે મનમાં ઘણીરે લોલ
ધ્યાન ધરી હરી આપ્યને તું નાગનુંરે લોલ,
ચડયો ક્રોધ જ્યારે એવી વાંણી સાંભળીરે લોલ.
કહે બાળકને નારી સરવે મળીરે લોલ, ૧૩
એવા કમળનો હોશી તું તો કોણ છેરે લોલ,
કાળ સરખો બાળ નાગ મુખ લુણ છેરે લોલ ૧૪
ભાગ્ય ભાગ્યની તું નાથ મારો જાગસેરે લોલ
બાળ કાળતારો અસુખડો આવશેરે લોલ ૧૫
માત તાત વાટ ઘટ જોઇ દુઃખ ભાઇનેરે લોલ;
મોત માગી લીધું હાથે મારા નાથનેરે લોલ ૧૬
એવું સાંભળીને કૃષ્ણ વાણી વદેરે લોલ.
અલી નાગણી તું આજ ભરીછે મદેરે લોલ. ૧૭
જાને નાગણી તું નાગને જગાડયનેરે લોલ.
મદ ઉતારૂં અહંકારીને ઉડાડયનેરે લોલ, ૧૮
ધાઇ નાગણી પોતી છે તતકાળમાંરે લોલ.
વીખધારી પોઢયા વીખ ફેરી જાળમાંરે લોલ ૧૯
ઘેમ લાગી જેમ લોહ કોઇ ઘાવનીરે લોલ.
બોલે બાળો જેમ અગ લોહ તાવનીરે લોલ ૨૦
ત્યારે નાગણીએ નાગને જગાડીઓરે લોલ.
નાથ બારણે તે બાળ એક આવીયોરે લોલ ૨૧

એવું સાંભળીને ઉડયો વીખનો ધણીનેરે લોલ.
એકસોને એક સામટી મારે ફેણીરે લોલ. ૨૨
નાગ ચોટ કરી ખાળ ઉંડળે ધરેરે લોલ.
હુંક મારેને જુદ્ધ માંહો માહ્ય કરેરે લોલ; ૨૩
ત્યારે કૃશ્ણ કાળને કરે ગ્રહેરે લોલ.
બને પછાડે ઉડાડે ભુમી ઉપરેરે લોલ. ૨૪
જે જુવાને માર મારે જોરથીરે લોલ,
માંહો માંહી વઢેકે ઘણું જોરથીરે લોલ. ૨૫
કરે કરોધ જોદ્ધ આવી ઝાલે સરપનેરે લોલ.
કરે જુદ્ધ બહુ મારે નાગ તરપનેરે લોલ ૨૬
લડ થડેને મારે બહુ પાટુએરે લોલ,
ઘણી વાર એમ જુદ્ધ કરતાં થયેરે લોલ ૨૭
છળ બળ કરી નાગ તો થાકી ગયોરે લોલ,
એકસોને એક ફેણીથી ઢળી ગયોરે લોલ. ૨૮
નાગ શીર પર નાથજી ચડયા જઇરે લોલ.
નાગ મુખમાથી રૂધીર ચાલ્યું વહીરે લોલ, ૨૯
ફરે ફેર ગાય નાગ બહુ ગાનમાંરે લોલ;
વેણું વાંસળી વજાડે બહુ તાનમાંરે લોલ. ૩૦
શુદ્ધ બુદ્ધ ગઇ વ્યાકુળ થઇ મરેરે લોલ.
ત્યારે નાગણી આવીને અરજી કરેરે લોલ. ૩૧
હાથ જોડીને નાથ આગળ કરગરેરે લોલ,
ત્યારે કૃશ્ણ ત્યાં થકે ઉતરેરે લોલ. ૩૨
દયા આવી તારે નાગને છોડીયોરે લોલ
છુટયો નાગ નાસે મોઢીયે વધાવારે લોલ. ૩૩

જગ બારણે તે પ્રભુજી પધારીયારે લોલ.
સહુ દેવના કામ તે સુધારીયાંરે લોલ. ૩૪
ત્યારે નાગણીએ જોયા નીજ નાથનેરે લોલ.
જેજેકાર સુખ થયું વ્રજ સાથનેરે લોલ. ૩૫
આવ્યા ગોકુળમાં સહુ ઉમંગે ભરયારે
એવાં ચરીત્ર ઘણાં નાથે કરયાંરે લોલ. ૩૬
એવી નીત્ય નીત્ય નાથજી લીલા કરેરે લોલ;
દેવ કૃશ્નજી નીરખાને નેણા ઠરેરે લોલ. ૩૭

આદ્ય શક્તિનો ગરબો ૧૦ મો.

અધ્ય શક્તિ તુજને નમુરે, બેચરી ગુણપત લાગુ પાય
દીન જાણી દયા કરોરે, બેચરી મુખે માગુ તે થાય. ૧
વાણી આપોને પરમેશ્વરીરે, બેચરી ગુણ તમારા ગાય,
ચોસઠ બેની મળી સામટીરે, બેચરી માનસરોવર જાય ૨
માન સરોવર ઝીલતાંરે, બેચરી કરતાંતે નીલ વિલાસ,
સખલપુર ગામ સોયામણુંરે, બેચરી ત્યાં તમારો વાસ ૩
સર્વે મળીને કીધી સ્થાપનારે, બેચરી ઠેરવ્યુ બેચર નામ
સામ સામા બે ઓરડારે બેચરી સોનુ ઘડે સોનાર; ૪
ઘડીયાં બાજુબંધ બેરખારે. બેચરી ઘડીયાં એકાવળહાર
પ્રથમ ચરિત્ર તમે કર્યાંરે, બેચરી માર્યો તે મેખાસુર, ૫
રક્ત નેણું કરી મારીયોરે, બેચરી રક્ત ચલાવ્યાં પુર;
માર્યાતે મૃગ બોલાવીયારે, બેચરી આરાસુર તણાં ગઢ માય
સુભ નિસુભ હાથે હણ્યારે, બેચરી માર્યા તેને પળ માંય
ઘોડીમાંથી ઘોડો કર્યોરે, બેચરી અસ્ત્રીમાંથી પુરૂષ. ૭

હવે હેચુ નથી હુલતું, બેચરી કઠણ આવ્યો કાળ
ધર્મ ગયું ધાર્ણી ધરતીરે, બેચરી પુન્ય ગયું પાતાળ. ૮
હોમ હવન ત્યાં થાયછે રે, બેચરી શ્રીફળ ઘણેરો હોમાય
બ્રહ્મા વેદ ભણાયછેરે; બેચરી આનંદ ઉચ્છવ થાય; ૯
કર જોડીને વીનવેરે, બેચરી વલ્લભ તારો દાસ;
સદા શેવક છે તાહરોરે, બેચરી રાખો ચરણ નોવાસ ૧૦
ચરણ પખાળી તુજને નમેરે; બેચરી વૈકુંઠ હોશે વાસ;
ગાય શીખેને સાંભળેરે, બેચરી બેચર પુરે આસ; ૧૧

અબાજીનો ગરબો.

રૂડાં ગરબે રમે છે માતા અંબીકારે.
પાય વાજે છે નેપુરીના ઠમકારે;
રૂડાં ગરબે રમે છે માતા અંબીકારે. ૧
પાય વાજે છે ઘુઘરીના ઘમકારે,
રૂડાં ગરબે રમે છે માતા અંબીકારે. ૨
માને જોવાને દેવ મુની આવીયારે,
સાથે સિદ્ધ ચોરાશી તેડાવીયારે. રૂડાં. ૩
આવ્યા ઇંદ્ર ઇંદ્રાણીને દેવતારે;
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સાવત્રીને શેવતારે. રૂડાં ૪
ત્યાં ચોસઠ બેની ભેગી થઈરે;
નવ દુરગા જુવે ઉભી રહીરે. રૂડાં. ૫
જોવા આવી પાતળ કેરી નાગણીરે.
એક નાવી તે નર અભાગણીરે. રૂડાં. ૬
તીયાં બાવન વીર ઉભા રહેરે.

એવું દુષ્ટીના મનમાં નવી ચહેરે. રૂડાં. ૭
સહુ ગાય છે રામને રાગણીરે;
નવરાત્રી ફેરી કરે જાગણીરે. રૂડાં. ૮
વાજાં વાજે ને તાલ મૃદંગ ભેરણીરે,
ઢોલ કાંસીયાને તાળ મૃદંગ ફેરાણીરે. રૂડાં. ૯
કર જોડીને ભટ અબરામ કહેરે;
ગરબી ગાશે તે માતાને ચરણે રહેરે. રૂડાં. ૧૦

સાત વારનો ગરબો. ૧૯ મો

સખી આદીને ઓધવજીરે અલબેલે આ શું કીધું,
એનાં પ્રાણ અમારાં જાય છેરે કુબજાને દરશન દીધું
એમ કરતાં આદીતરારે અબળાએ અમૃત પીધું
મથુરાના સ્વામી પધારે રે તમ ચરણે મારૂં મન બાંધ્યું
સોમવાર સુણ સાહેલીરે સ્વામ વિના નહી સારૂં;
જાય ચંદ્ર ગયો વાદળમાંરે ગોકુળમાં ઘોર અંધારૂં. ૩
મધ્યમની પ્રીત સંભાળોરે આવો તો આંખડી ઠારૂં;
માધવના સ્વામી પધારોરે પૂર્વ જનમનું છે સારૂં. ૪
મંગળવારે મંદીરમાંરે જાદુનજી અમે નહી રહીએ;
સુખ દુખની સર્વે વાતુરે કોને ઓધવજી કયાં કહીએ,
એવાં સુખ સાંભળી સામળીયારે અમે અબળા ઉરમાંલીયે
માધવના સ્વામી પધારેરે અંતરની વાતુ કહીએ. ૬
બુધવારે બુધ્ધી અમારીરે ત્રીકમજી રઇ તમ પાસે,
એવા કુબ્જા કામણ લખીયારે તેહી ગયા અંદર પાસે. ૭
ગુરૂ વાંક અમારો ઓધવરે કાનજીને કુબજા પ્યારી;

માધવના સ્વામી પધારોરે મન વિચારો મોરારી. ૮
ગુરૂવારે ગોવિંદજીરે ઘરમાં હાલુછું પેસી.
શ્રી જમુનાંજીને તીરે રે સુખ નીરખે ગોપી પેસી. ૯
એક અરજ અમારી સુણજોરે માંથે રહેશે આ મેણું
માધવના સ્વામી પધારોરે પુર્વ જનમનું છે લેહેણું.
સુક્રવાર સહુ કોઇ કેહે છેરે મોહન ગ્યા અમને મેલી;
ઓધા અમને મેલી શુ જાઓછોરે કુબજા નારીછે ઘેલી
એને પ્રીત કરી પેરાવજોરે ચતુરાને અચળ ચુડી. ૧૩
શનીવાર શીશ નમાવુ રે એમ કેહે છે ગોકુળ નારી;
એતો જનમો જનમના જુઠારે ગોરસ પીરો ગીરધારી
પાતળીયા બેઊ પળજોરે વીડલવર વેલા વળજો.
માધવના સ્વામી પધારોરે મોહનજી વેલા મળજો. ૧૫

અંબાનો રાસ ગરબો ૧૩ મો.

અખંડ વિલાસ અંબા તણો ગાવા કીધુ મન;
સરસ્વતી માત કૃપા કરી અંતર પ્રસન. ૧
નિત્ય નવી લીલા માતની કવિ મુખ કહી નવ જાય
જેને અનુભવ અંબા તણો તે રસ કરણીકા ગાય
બ્રહ્મા ભણે વેદ વાણીએ તોયે નવ પામે પાર.
મંદ બુદ્ધીથું વરણવું કોણ મારો અધીકાર. ૩
કૃપા કૃપાળી કીજીએ; દર્શન દીજીએ માય;
સનમુખ થઇને દાખજો રૂવે રૂવે આનંદ થાય. ૪
રમાણુ તમારૂ વર્ણવું ન્યારો નીતમં એમ,
અમદ ધ્રામ ભીગા રચી વગી છે રસની રેલ. ૫

સિંહે ચડયાં શોભા ઘણું ખઠમ ખટકે ત્રીશુળ;
બાજુ ટંકારવ ઘુઘરી કળી ચપાનાં ફુલ. ૬
અખંડ અંબોડો વાળીયો ભલાવટ કીધી આડ;
આંખડી અંગ લાવ્યની સુંદર ભ્રગુટી લલાટ. ૭
લટકે મોતી નાકનું અધુર ભર્યાં તંબોળ;
હડબચીએ હીરા જડયા કરણે ઝાળ ઝકોળ. ૮
અંગે આભુશણ પેહેરીયાં, વિશ્વ વિલાશી અંગ.
કચુકીયે રૂડા મોર છે વેણ વાસંગી નાગ. ૯
ચુડો કનકનો કમ કમે વાડલો પોંચી સાર,
કટી મેખળાયે ઘુઘરી હઇડે ઝબુકે હાર. ૧૦
આરસી આંગળીએ હેમની દરપણમાં મુખ જોય-
વીટીઊં નંગ જડાવની અમ્રત દ્રષ્ટી હોય. ૧૧
રમઝમ ઝાંઝર વાજતાં ઘમ ઘમ ઘુઘરી થાય,
તાનરે માનજે તારૂંણી છંદ માહા રશ ગાય ૧૨
ધણણણ ધરતી ધુજતી ગણગણ ગજે ગોળ.
દિશો દીશ પડછદા પડયા મુખડે મીઠા બોલ ૧૩
મચ્છરાળી મદમાં ભરી મતવાલી મુખ ગાય;
લટકાળી છે આંખડી રૂપ કોએ ન કળાય. ૧૪
વૈકુંઠ નાથ વશ કીધલા શંકર કરતા માનુ જ્ઞાન;
દેવ બ્રહ્માદીક નાચતા નારદ કરતા ગાન. ૧૫
ખગોળ ભુગળ ગાજી રહ્યુ શું દીપકની શોત;
તારા મંડળ ટપકી રહ્યું જોતાં સૈયર સુત સોત. ૧૬
ચોસઠ જોગણીના તાનમાં મરડો છો કાંઇ અંગ,
અનેક નૌતમ નર ગય છે વિધ વિધ કરીને રંગ,

ડમ ડમ ડમરૂ ડમ ડમે ડમ ડમ વાજે પ્રદ્ગ;
ઝણુણુણુ ઝાંઝરી વાજતી નિતમ તેનાં અંગ. ૧૮
નારદ ફેરી ફરમાં દૃષ્ટ બહુઠયા આકાશ,
ગરૂડે ચઢીને પરવર્યા, તેની સાથે અવીનાશ.૧૯
સરસ લીલા જોઇને મુનીવર ચુકયા ધ્યાન;
બ્રહ્માદીક બ્રહ્મા ભજે શશીયગ ભુલ્યા સાન. ૨૦
ગાએ લીલા અંબા તણી દંપતી નીરગુણ થાય;
તેની કરણી કાયા તણી વર્ણ કરયે નવ જાય. ૨૧
રાગ શીવરામદાસ વર્ણવે મહિમા કહ્યો નવ જાય;
ભુલ્યા ચુકયા ક્ષમા કરો જે માગું તે થાય. ૨૨

કાશીની અનપુરણાનો ગરબો ૧૪ મો.

આઇ અન્ન આપો અનપુરણા રે,
કરજો સેવક ઉપર કરૂણા અનપુર્ણા કાશીપુરીમાં બીરાજો રે
તમારા ચર્ણ કમળ શીશ નામું રે,
માતા મેર કરી લેજો સામું. અન૦ ૨
તમારો જયકાર જઇ જાયું રે,
માતા માની લેજો તમે સાચું. અન૦ ૩
માગુ મોજ તમારી ભક્તિરે,
મુને સહાય આપો આદ્ય શક્તિ. અન૦ ૪
બીજુ અવર કાંઇ નવ માગુ રે,
કર જોડીને પાએ લાગુ. અન૦ ૫
દુંદાળો તે ગુણપતી દેવા છે,
જેને જોઇએ મેવકના મેવા. અન૦ ૬

ફરતી અષ્ટ ભૈરવ ચોકી રે
શોભા શીવજીની અલોકી. અન૦ ૭
મદેય ખીરાજે છો જોગ માયા રે,
જ્યાં બેઠા વીરેશ્વર રાયા. અન૦ ૮
જેની જટામાં જાનવી ગાજે રે,
પાસે પારવતી માતા બીરાજે. અન૦ ૯
ઉભા હાક મારે હનુમાન રે,
જેનું રામ સીતા પર ધ્યાન. અન૦ ૧૦
સુધા ગંગા માતા ગંભીર રે;
જેતાં અમ્રત સરખાં નીર. અન૦ ૧૧
પાપ કોટી જનમનાં જાય રે;
જે કોઇ વસે છે કાશીની માંય, અન૦ ૧૨
એવી જેવાની બની છે જુકતી રે,
સહુ જન પામે છે મુક્તી. અન૦ ૧૩
લીલા ગાઉં તમારા નામની રે,
મુજ સામુ જુઓ તમે સ્વામની. અન૦ ૧૪
કાલો ઘેલો હું કાંઇએ નવ જાણું રે;
દાસ કલ્યાણ શું વખાણું. અન૦ ૧૫

શણગારનો ગરબો ૧૪ મો

પ્રથમ પારવતીના પુત્રને પાયે નમુંરે લોલ,
દીન જાણી વાણી દીજીએ કહુ સમુરે લોલ; ૧
સરસ્વતી તણા ચરણ પ્રતાપથીરે લોલ,
નવે નીધ રીધ સીધ આપો આપથીરે લોલ. ૨

કરૂં ગાન ધરૂં ધ્યાન બહુચરા તણુંરે લોલ,
કરો સાર વાર વાર શું કહું ઘણુંરે લોલ, ૩
આજ બહુચરાજી માત ગરબે રમેરે લોલ,
સુરનર મુનીવર સહુને ગમેરે લોલ. ૪
માજી રૂપ રાધીકા થકી ઘણું બણીરે લોલ,
કોટી કામ શશી સુર્યની છબી હણીરે લોલ. ૫
રતી રોહીણી રનાદે. આદી સુંદરી રે લોલ;
પલક પલકે ઉમા રમે પુંદરીરે લોલ. ૬
વેણુ વાસુકી સરખી સીશ રાજતીરે લોલ,
ક્ષુદ્ર ઘંટ ઓફણાને મધ્ય ગાજતીરે લોલ. ૭
ભરી માંગ મુગ્તા તે મહા મુંલ્યનીરે લોલ,
રાજે રાખડી રૂડી તે રત્ન તુલ્યનીરે લોલ.૮
ફુલી એટલી સેંથે ભરયા સમા પડયારે લોલ, .
થાક ચમરી શું ચોટલો કટી અડયારે લોલ. ૯
સ્વરણ સીંદુર આકાર સર્વ સીપનારે લોલ,
શોળ શોભીતા સણગાર સરવ નીપન્યારે લોલ,૧૦
કાને વાળીઓ જડાવ ઝાલ ઝમખારે લોલ.
નાકી મોતીએ પરોવ્યાં લુંબ લુમખારે લોલ. ૧૧
સોના સાંકળી સરી શીશ જડામણીરે લોલ,
કોર તોરણ મોતીની દીસે દામણીરે લોલ. ૧૨
તેજ શું કહું તાટક તેણે લોલકેરે લોલ.
કાના કુંભ જડયા નંગ તે અમુલકેરે લોલ. ૧૩
અરધ ચદ્રમા કપોળ શું કહું કથીરે લોલ,
ચાંદ ભુવન માંહી બહુચરા સમુ નથીરે લોલ. ૧૪

ભાલ લાલ આડ કુમકુમની રાતડીરે લોલ,
તપે તીળડી કહી ન જાયે વાતડીરે લોલ. ૧૫
ત્રીકુટી મધ્યે સીંદુરની બીંદી કરીરે લોલ;
ચોડયા ચોપખા કપોળ લોલ શું ભરીરે લોલ. ૧૬
ભ્રગુટી કમાન કાન કોરશું અડીરે લોલ,
કીર નાશીકા વિદેહી કરે તે ગડીરે લોલ, ૧૭
આંખ ઉપમાને નાવે કોઇ પલટડેરે લોલ,
વરણુ વરણવું જે અન્ય ઉપમા ઘટેરે લોલ ૧૮
પણ દીપક તારાના તેજ ત્યાં ગળ્યાંરે લોલ.
મીન ખંજન ગ્રગમાન મુકીને પળ્યારે લોલ ૧૯
લક્ષ લક્ષ કાંતી તીલકની લીલા જુએરે લોલ
ગોરા ગાલમાં ત્રીલોક મોહ્યાં તાજુવેરે લોલ; ૨૦
મોહ રૂપ ધરચું બહુચરાજી બાળીયેરે લોલ;
અઢયાર રહ્યા વેસરની વાળીએરે લોલ; ૨૧
ગુરૂ હેમલાલ ભોમ ભ્રગુ મુક્તમાંરે લોલ.
શની કીકીએ જોતાં જણાય જુક્તમરે લોલ; ૨૨
અંવર બીંબકે પ્રવાળ લાલમાં મળીરે લોલ.
દંત પક્તિ જુક્તિ દાડમ કેરી કળીરે લોલ ૨૩
અળકે ચુનીઓ જડાવ ભાવ રેખમારે લોલ.
વદન નીરખતાં ન આવે મીન મેખમારે લોલ ૨૩
હાવ ભાવ શું કટાક્ષ નેન શોનપનુરે લોલ.
ચિબુક ચારૂ વીચ ઈંદુ બીંદુ મેનનુરે લોલ. ૨૫
કંઠ કોકીલા કપોત જોત પોતનીરે લોલ;
ગ્રીવા જુક્તિને પમાણુ તે ઉકપોતનીરે લોલ. ૨૬

કોટેથી ન માળા ચંપ કળી ચમકતીરે લોલ.
ઘાઘી ઘુઘરી આરીસે દીસે ધમકતીરે લોલ. ૨૭
ભજે ઘણેરાં થયા ઘણા ઘચુબજેરે લોલ.
કનક સાંકળી તુશી દોરેને ઝુમણેરે લોલ. ૨૮
હીરા સાંકળી પાસાની સેર ચારનીરે લોલ.
મુક્તા માળા તે એકાવળી હારનીરે લોલ. ૨૯
એ હમેલમાં હીરાના ઝબકારકારે લોલ;
પારી જાતક કેરા મંદારના હારડારે લોલ. ૩૦
બહુ દંડ જુગમ સુંઢ સરખા સહીરે લોલ
હાથ હાથની હથેળીએ મરચાં મહીરે લોલ. ૩૧
આળી અદભુત અંગુઠા સંગે આંગળીરે લોલ.
અનુમાનમાં આવે તે મગની ફળીરે લોલ; ૩૨
નખ વીશ રાત દીવસે તારા તપેરે લોલ.
અન્ય ઉપમાનો અર્થ વ્યર્થમાં ખપેરે લોલ, ૩૩
બાંહે બાજુબંધ બેરખાને ફુમતારે લોલ;
બાંધ્યા બાંદલા બન્યા રહ્યાં ઝઝુમતારે લોલ ૩૪
પાણ ચુડલો પ્રમાણ ચતુર રંગનોરે લોલ.
અતી અરૂણ તરૂણ દત તે મતંગનોરે લોલ; ૩૫
બહુ કોરમાં જડાવ લાલ લાંકણીરે લોલ,
મધ્ય માણેક હીરાની હાથ કાંકણીરે લોલ; ૩૬
હાથે પોંચીઓ જવાળી ભાળી કંગણીરે લોલ,
છત્રા છાપ આરશી અતી સુચગનીરે લોલ. ૩૭
ઉર ઓપતું રસાળ તે વીશાળ શુરે લોલ.
કમળ કોશ કુચ અગ્રમાં મરાળચુરે લોલ; ૩૮

કંચુકી કનક તાર કારચું જનીરે લોલ.
ચુગ ચંદન ચરચીત શોભે શોભાીરે લોલ. ૩૯
લેઘો બાહ્યનો પેર્યો તે રંગ જુજવેરે લોલ;
કસુંબ કોર જોર શાલુ કસુંબ ચુવેરે લોલ. ૪૦
પેટ પોયણી પ્રમાણ ક્ષીણ સંકાણીરે લોલ
અતી મેખળા રશાળ કશી કિંકાણીરે લોલ. ૪૧
ઉદર ઉપરતે ત્રીવળી વળી રહીરે લોલ.
ગિરિસ્વેત દેહ મધે ત્રીવેણી વહીરે લોલ - ૪૨
નાભી કોમળ કુવો કર્યો સુમારનોરે લોલ;
ભર્યો વારી તે અખુટ ઈંદુ સારનોરે લોલ; ૪૩,
કંઠ હેઠ ઠેઠ વાંસો તે એકત્ર છેરે લોલ.
અધો મુખનું અખડ કેળ પત્ર છે રે લોલ. ૪૪
કટી કેશરી હરી નીતંબ સદળીરે લોલ.
જંઘા જુગમ તે અધોમુખેકે કદળીરે લોલ. ૪૫
ચારૂ ચરણમાં ચીત્ર લખ્યાં છે ચંદશારે લોલ.
પગ આંગળાં વળ્યાં ચંપા કળી જશારે લોલ. ૪૬
ભરી જાવક કટોરી હેમ નાનીયારે લોલ.
ઈંદુ બીજને આકારે એડી પાનીયેરે લોલ ૪૭
જેહર લઘર તોડાને ઘુઘરી તણેરે લોલ.
પાએ નેપુરને વીછવે મુની ચળેરે લોલ; ૪૮
નયણે કાજળ તે સાર્યાં કુમ કુમ રોળશુંરે લોલ;
મંદ હાસ્ય કરે મુખ ભર્યાંરે તબોળશુંરે લોલ; ૪૯
ઠઠી ઠાઠ આઠ આઠ સખી સંગમાંરે લોલ.
ભાળી બહુચરા કલોલ કરે રંગમાંરે લોલ ૫૦

કરે ગાન તાન પાન પત્ર હાથમાં લોલ.
રમે રમક ઝમક ઠમક ઝાંઝા સાથમાંરે લોલ, ૫૧
કંતે ઘુંઘટ ઓઢી રહી રંગાળીઓરે લોલ.
એક એકથી લે હાથે હાથ તાળીઓરે લોલ; ૫૨
ફેરા પાય ફરતા વાળીયા અંબોડલારે લોલ;
ફેર ફુદડો ફરીને લે છે મોડલારે લોલ. ૫૩
એ અખંડ ખેલ ખેલે બાળી બહુચરારે લોલ.
જાણે દેવ લેછે વારણાં ફરી ફરીરે લોલ. ૫૪
વીણા વાંસળી વગાડે શબ્દ નાદસુરે લોલ,
ડાક વાગે માહાદેવ મરજાદ શુરે લોલ ૫૫
ધરી પાણી પોર્થીઓ તે મહા મુનમાંરે લોલ;
બ્રહ્મા વેદ ભણે મુખ ચારે ધુનમાંરે લોલ, ૫૬
પુષ્પ ચંદન વરસાવે વળી દેવનારે લોલ.
અઠયાસી સહસ્ત્ર રૂષી સદા સેવનારે લોલ, ૫૭
ઝીરી સ્વેત તછ સેવક કાજે ધસીરે લોલ.
કળી કાળમાં ચુંવાળમાં આવી વસીરે લોલ. ૫૮
ભુર શુ લઈ ભવાની ફેરા બેહનેરે લોલ.
આદ્યમધ્યઅંત એ અગમ્ય વાદ વદનેરે લોલ. ૫૯
આ અખંડ ગરબો ગાય જે કોઇ માનવીરે લોલ
ચરણઅરણને ઉચ્ચારે, સ્નાન જાન્હવીરે લોલ; ૬૦
નવે નીધ રીધ સીધ્ધીએ ઓવારણાંરે લોલ;
દેવી વાળીયાં બંધાવે દ્વાર પારણાંરે લોલ; ૬૧
મન મેહ્યાં એમ મચ્યર સોહામણાંરે લોલ
લટ વલભ મેવાડો માને ભામણેરે લોલ ૬૨

સતભામાનુ ગાણુ ગરબો ૧૬ મો

જાણ્યુ જાણ્યું હત તમારૂ જાદવારે લેલ;
હેતજ હોય તો હઇડામાં વરતાય જો.
અમે તમારી આંખડીએ અળખામણીરે લેલ,
વાલપ હોય તો નયણામાં ઝળકાય જો. જા૦ ૧
પારી જાતકનુ ફુલરે નારદ લાવ્યારે લોલ;
જઇ સોંપ્યું રાણી રૂકમણીને દરબાર જો;
એક પાંખડલી મારે મંદીર નવ મોકલીરે લોલ,
કીધી મુજથી એ અદકેરી નાર જો, જા૦ ૨
અચરત પામ્યા ને અંદેશો ઉતરયોરે લોલ,
જાઓ જાઓ જાઓ નહી બોલુ સુંદર સ્યામ જો;
રૂકમાણીને મંદીર જઇને રંગે રમોરે લોલ,
હવે તમારે અમ સાથે શુ કામ જો જા૦ ૩
અળગા રહો અલબેલા મને અડશો નહીરે લોલ,
તમ સાથે નહી બોલુ નંદ કુમાર જો;
બોલેને પધારો માનીતી તણેરે લોલ,
આજ પછી આવશોમાં મારે દ્વાર જો. જા૦ ૪
નારદે કહ્યું સતભામા સાંભળોરે લોલ,
એ નીર્લજને નથી તમારૂ કામ જો;
કાલાને વાલાં કરતો તે આવશેરે લોલ;
મોટા કુળની મુકશોમાં મામ જો. જા૦ ૫
ઉતાર્યા આભ્રણરે સર્વે અંગ પરીરે લોલ,
લો શામળીયા તમારો શણગાર જો,
મારારે મૈયરની બોડુ એઢણીરે લોલ;

બીજું આપો માનીતી દરબાર જો. જા૦ ૬
ચરાણુ ચીર ઉતારી ચોળી ચુંદડીરે લોલ,
ઉર થકી ઉતારયો નવસર હારજો,
કાંબીને કડલાંરે તોડી ડામણીરે લોલ,
સર્વે સભાગી લેજો નંદ કુમાર જો. જા૦ ૭
આગળથી નવ જાણ્યું મેં તો એવડું રે લોલ,
ઘરથી ન જાણ્યો ધુતારાનો ઢંગ જો.
બાળાપણની પ્રીત અમારી પાલટીરે લોલ;
એ નીર્લજને શાનો દીજે રંગ જો. જા૦ ૮
ધીરજની વાતો ઘરથી જાણી નહીરે લોલ.
પ્રીત કરીને પરવશ કીધા પ્રાણજો;
કાળજડાં કોરીને ભીંતર ભેદીયરિ લોલ,
મીટડલીમાં માર્યાં મોહનાં બાણ જો, જા૦ ૯
પ્રીત કરી પરહરવું નોતું પાધરૂરે લોલ,
થોડા દિવસમાં શું દીધાં મને સુખ જો;
સ્વપનાનાં સુખડાંરે સ્વપને વહી ગયાંરે લોલ.
દહાડલીમાં પ્રગટયાં દારૂણ દુઃખ જો જા૦ ૧૦
પુરણ પાપ મળ્યાંરે એ અબળા તણાંરે લોલ;
જેનો પરણ્યો પર ઘેર રમવા જાય જો;
અબોલડા લીધારે બાળે વેશથી લોલ,
તે નારીનું જોબન ઝોલાં ખાય જો. જા૦ ૧૧
પાણીડાં પીને ઘર શું રે પુછીએરે લોલ,
વેરી પીતાએ પુરણ શોધ્યાં વેર જો,
ઉછેરી આપીરે એના હાથમાંરે લોલ,

ગળથુથીમાં પાજી ન પાયું ઝેર જો. આ૦ ૧૨
ડીકડલીના વેણ મને બહુ સાંભરે લોલ,
નયણાંમાંથી છુટે જળની ધારજો;
હેતકુ નવ ફાટયું રે હજુવે અમતણું રે લોલ,
ઉંર ઉપર કંઇ ઉડયા મેઘ મલ્હાર જો. આ૦ ૧૩
એવાને મેણાં શું બેલો મન થકી રે લોલ,
ભોળા મનની શું જાણો ભ્રાંત જો
નારી મત શું રાખો નારદને કહેરે લોલ,
કુળવતી તમે કેમ કરો કલ્પાંત જો. આ૦ ૧૪
પટરાણી તમથી બીજી પ્યારી નથીરે લોલ,
શું સત્યભામા કુડો ચડાવો ક્રોધ જો;
કપટી નારદીયાનાં કહેણ ન માનીયેરે લોલ,
લગી વધારે ઘેર ઘેર જઇ વિરોધ જો, આ૦ ૧૫
માન્યું જો કહુ તો તમે નવ સાંભળોરે લોલ,
કહે સતભામા પાઉં તમ આગળ શમ જો;
કાળુડા નાગને આપુ આંગળીરે લોલ,
તોએ તમારૂ મન નવ માને કેમ જો. આ૦ ૧૬
મેહેનજી કહેરે સતી તમે સાંભળોરે લોલ,
કહોતો મંગાવું પારી જાતકનુ ઝાડ જો;
આણીને રોપાવું તમારે આંગણેરે લોલ,
રાણી રોશ તજીને મુકો રાડ જો. આ૦ ૧૭
હરખીને બોલ્યાં હરીથી હેત શું રે લોલ.
સતભામાને સૌકો લાગ્યાં પાય જો,
વાજાંને વાગેરે વેણા વાંસળીરે લોલ,

ગીત ગાનને નઉતમ ઓચ્છવ થાય જો, જો૦ ૧૮
કુમ કુમને કસ્તુરી બહુ ફેવડાવે લોલ,
ચુવા ચદન ઉડે અબીલ ગુલલ જો;
આનંદ ઉચ્છરે થાય અતી ઘણોરે લોલ.
ભેગ ભુગળને વાજે મ્રદંગ તાળ જો. જો૦ ૧૯
પુરાણુ ગાયુરે રૂડી રીતશુ રે લોલ,
સતભામાનાં મનાવ્યાં છે મન જો,
મીરાનો સ્વામી મોલ પધારીયારે લોલ,
સતભામાનાં જીવન કીધાં ધન્ય જો. જો૦ ૨૦

કાકરેજી માતાજીનો ગરબો

પ્રથમ ગણપતી લાગી પાય કે ગરબો આદરયોરે લોલ
કાકરેશ્વરી તણો મહિમાય કે સહુ ચીતે ધરોરે લોલ. ૧
વાણી આપો સારદ માય કે મુખથી ઓચરૂરે લોલ,
સૌકો ભાવ ધરીને ગાય તેવો ગરબો કરૂં રે લોલ. ૨
કાકરીયા સરવર શોભાય છે, શ્રવણે સાંભળોરે લોલ;
મેલાં હોય તે ઉજ્વળ થાય કે, જાએ આંમળોરે લોલ. ૩
ચારે પાસે સઘો સંઘ કે, સુંદર ઘાટ છે રે લોલ;
બંગલા બેઠક પથ્થર બધ કે વચમાં વાટછેરે લોલ. ૪
વેહેળો ખારીનો જો માય કે આવે છે સહીરે લોલ.
નાહુચે કાયા નીર્મળ થાય કે તે નિરખો તઈર લોલ ૫
કાકરેજી મા વસીયા વાસ કે ગરનાળા વિષેરે લોલ
પ્રતક્ષ પુરાણ જોત પ્રકાશ કે પુસ્તકમાં દીશેરે લોલ
સરોવર સમુદ્ર સરખુ દીસેછે પરણોદક ભરયુરે લોલ.૬

કવિતા કહે મન મારૂં હીસ કે જઇ તેમાં તરૂરે લોલ ૭
તેમાં નોતમ નગીના બાગ, કે શોભા તે તણીરે લોલ.
ગુણીજન ગાએ ત્યાં બહુ રાગકે; રૂડીરચના ઘણીરે લોલ ૮
લક્ષણ દીશથી બાંધ્રી પુલ કે તેમાં થઇને ગયાંરે લોલ,
તેમાં ઝાડ ઘણાં ફળ ફુલ કે નવ પલ્લવ થયાંરે લોલ. ૯
માત ઝરૂખે બેશી જુવે કે દષ્ટી અમી ભરીરે લોલ;
સકટ સહુ શેવકના ખુએ કે બહુ પ્રેમે કરીરે લોલ ૧૦
ચારે સ્થંભે તોરણ લળ કે નાળીએર ચડેરે લોલ.
દીપક જ્યોતી જળહળ ઝળકે, મુજ મન ત્યાં અડેરે લોલ
કુમ કુમ ચરચીત ચંદન સ્થભા આઇના અવાસમાંરે લોલ
ચેસઠ બેનો આવી રંભા, હાસ વિલાસમાંરે લોલ ૧૨
દેવી સોળ ધરી શણગાર; કે ગરબા ગાયછેરે લોલ.
રૂમઝુમ ઝાંઝરનો ઝમકાર કે, થેઇ થેઇ થાય છે રે લોલ.
ઓપે આભ્રણ નવરંગ સાર કે, કસબી કોરનાંરે લોલ.
ઘરાણા ચોળી ચળકે અપાર, કે રેશમ દોરનાંરે લોલ ૧૪
વાજાં વાજે સોડશ વીશ કે ધુન ગગને ગઇરે લોલ.
મોહ્યા હરી બ્રહ્માને ઇશકે તે આવ્યા વહીરે લોલ. ૧૫
દેવનો અધિપતિ જેછે ઇંદ્ર કે આવ્યો તે ઘડીરે લોલ.
ઐરાવત જે હસ્તિ ગજેંદ્ર કે તે ઉપર ચડી રે લોલ. ૧૬
મુનીવર જપ તપ મુકી તેહ કે આવ્યા પાંસરારે લોલ.
દેશપતિ પણ ધારી સ્નેહ; કે ત્યાંથી પરવરચારે લોલ ૧૭
ઠાકરેજી દે આદરમાનકે ભલે સહુ આવીયારે લોલ.
આપ્યાં લવીંગ સોપારી પાન કે પુષ્પે વધાવીયારે લોલ ૧૮
એવા સ્થાનકની રચનાય કે મનમાં પેખીએરે લોલ.

એવું દેવતાઓ જે થાય કે, પ્રત્યક્ષ દેખીએરે લોલ; ૧૯
કહાવે દેવ તેથી ફગોડકે ત્યાં આરી વળીરે લોલ
કાકરેળીને મસ્તક મોડ કે, મેળો સહુ મળીરે લોલ. ૨૦
શિવજી વેચે છે પ્રસાદકે કે જે કૈલાસપતિરે લોલ.
બ્રહ્મ દેવે આસીર્વાદ કે મુનીવર મહામતીરે લોલ; ૨૧
શ્રીકૃષ્ણ આપ્યાં વઇકુંઠ નાથ કે, મહીમા વર્ણારીયારે લોલ
હરખ્યા સુરનર મુનીવર સાથ કે સ્થાન સંચારીયારે લોલ
રંગ ભેર રાસ રમ્યાં નવરાતકે, પરમા ગઇ પસારે લોલ;
કીધા ભોગ નાના વીધ ભાત કે, તેમાં નહીં મણારે લોલ
અરસ પરસ થયા વિદાયકે, આનંદ ઘણો કરીરે લોલ.
શ્રીકૃષ્ણ વસ્ત્ર સહુને અપાયકે કહો કાકરેશ્વરીરે લોલ; ૨૪
અમે આજ થયા પ્રસન્ન કે, એવું ઓચરયાંરે લોલ.
ચૈતર ચતુર દસીને દનકે દેવીનું નોતરાંરે લોલ; ૨૫
ત્યારે દેવી સહુકો સાથકે, રળિઆંત થયારે લોલ;
વચન દેઇને જમણો હાથ કે સૌ ત્યાં થકી ગયારે લોલ.
ભાદરવા સુદીને નિજપાથ કે ચૈતર ચતુર્દશીરે લોલ;
તે ત્રણ તિથી વસી કવિતાય કે જે મનમાં વસીરે લોલ
તે ત્રણ દિવસે બહુ મહિમાય, કે દર્શન કરે સહુરે લોલ
મનના મનોરથ પુરણ થાય કે પામે સુખ બહુરે લોલ.
આઠમ ચાદશને રવિવાર કે પુજા કીજીએરે લોલ;
હાલત ખરચીદેવી દરબાર કે, રિદ્ધ સિદ્ધ લીજીએરે લોલ
એવું જાણી વરણ અઢારકે, સહુ સેવા કરેરે લોલ;
કવીજન કેતુ છે વાર વાર કે ભવસાગર તરેરે લોલ ૩૦
નાગર દલપતની જીભ કે, આઇ વાસો વસ્યારે લોલ.

તેથી ગુણુએના ગવી થાય કે દુઃખડાં દુર ખસ્યાંરેલાલ.
સંવત સતરશેં સત્યાવી કે, ચૈત્રિ પુનમેરે લાલ;
કવીજન અમદાવાદનો વાશી કે નમ્ર થઇને નમેરે લાલ;
જે કોઇ શીખે સુણીને ગાય કે દુઃખ તેનાં ટળેરે લાલ;
સઘળાં પાતક પલાજ્ય થાય કે કાકરેજી મળેરે લાલ; ૩૩

કૃશ્નજીનું રૂશણું ગરબો ૧૮ મો.

વૃજમાં એક સમે વૃજરાજ કે, આડો લીધલારે લાલ.
રીશે રાતા થયા છે નેણ કે ક્રોધ બહુ કીધલારે લાલ
જશોદા હેતે બોલ્યા વાણુ કે જાઉ તાર વારણેરે લાલ, ૨
અવડી રીસ કરી નંદલાલ કે કોને કારણેરે લાલ.
કાનુડા કેતો તારે કાજ કે સીવાવું ઝુનડાંરે લાલ;
કાજુ રેશમ કેરી કોરકે કોરાવું ફુલડાંરે લાલ; ૩
નાડી હીર તણી નવરંગ કે બનાવું સુંથણીરે લાલ;
આપુ ખાંને જમવા ખીર કે ઘૃત સાકર ઘણીરે લાલ
જશોદા માતા જાણ પ્રવીણ કે, મનમાં આણીયુરે લાલ;
રીસાયા બ્રહ્મા સુતાના નાથ કે, કારણ જાણીયુરે લાલ; ૫
પરણ્યા કાજ કરયો પરપંચ કે મીસ લઇ રીસનોરે લાલ
ભાવ્યું સુદર પરમ અનુપ કે ચરીત્ર જગદીશનુરે લાલ
જશોદા સમજ્યાં પુરાણ પ્રીત કે લક્ષણ લાલનુરે લાલ
બોલ્યા જાણી જગઆધાર કે રશીક તારૂ રૂપાળુરે લે
રસીયા રમો જમો સુખ રૂપ કે કરો રંગ રંગડારે લાલ
કાજુ કંન્યા લાવુ તુજ કાજ કે, આ તે અલબેરે લાલ
વાલેજીએ કાંઇક ધરાયા કાનકે મન સીતળ લાલ;

માતાનુ વેણ મનોહરકે, માવે અંતરમાં ધરયુરે લોલ.
સગપણ કરવાનું મન સાચ કે ઠાવકુ ઠેરીયુ રે લોલ.
ત્યારે બ્રહ્મા મુનીના નાથ કે હેશીને સામુ હેરીયુરે લોલ.
જસોદાએ સર્વ કીધી વાત કે આગે નંદને રે લોલ;
ઘડીમાં લગન લીયો તતકાળ કે બાળ મુકંદનારે લોલ;
થયો છે લાડક વાયો લાલ કે પરણ્યા જેવડોરે લોલ.
જોઇને કન્યા કુળ આચાર કે, સગાઇ ત્રેવડોરે લોલ, ૧૨
હમણાં બાળ આચારે મોહી કે, કન્યા કાજુ મળેરે લાલ
પછે મોટા થઇ માહારાજ કે, કેવા નીવડેરે લોલ ૧૩
માટે જાણુ બીજું કાંઇ કે, ડાપણ નવ ડોળીએરે લોલ
છોટી કાન કુંવરને કાજ કે. કુવરી ખોળીએરે લોલ. ૧૪
વાધો બ્રહ્મા મુનીનો નાથ કે પરણ્યા લાગ્ય છેરે લોલ;
જે કોઇ એનો ગ્રહશે હાથ કે, તેનાં બડાં ભાગ્ય છેરે લાલ
જસોદા નંદ મળી એકાંત કે. એ વિચારીયુરે લાલ,
બ્રહ્મભાન ધીરે વિવહ કરયનું ધારીયુરે લલ. ૧૬
નામ જોઇ મુરત લગન કે, સરવ જોષરાવીયુંરે લલ,
વર કન્યાને પુરણ પ્રીત કે, સર્વે શુભ આવીયુરે લાલ.
બ્રખુભાણ તણે દરબાર કે, જસોદાજી ગયારે લાલ,
દીધાં સુંદર બીડાં પાન કે, આસન બહુ આપીયારે લાલ
બોલ્યાં કળાવંતીને બ્રખુભાણ કે,પધારયાંભલેભામનીરેલાલ
કીધી મેર અમારી આજકે, અમારે ઘેર ધણીરે લાલ,
બોદા સુંદર બોલ્યાં વેણ કે.જોડી બેઉ હાયનેરે લાલ.
દે રાધા કુવરથી આજ કે, બ્રહ્મા મુની નાથનેરે લાલ.
મન રાજી થયા બ્રખુભાણકે, કળાવંતી કોપીયાંરે લાલ

જસોદા સાથ કરી વઢવાડ કે નેણા રોપાયારે લાલ.
નંદની નારી એવી વાત કે; સંકેલી મેલે હાટમાંરે લાલ
મારી કુંવરી મોતીડાં બાર કે. પડી નથી વાટમાંરે લાલ,
તુ તો મોટી તારે ઘેર દેખાડછ માનનેરે લાલ;
રાધા મારી સુંદર રૂપ કે, નહીં દઉં કાળા કાનનેરેલાલ,
મારી પુત્રી અતી સકોમળ કે, કમળ કેરી પાંખડીરે લાલ
તારો પુત્ર રમે વન માંહી કે પગે નહીં ચાખડીરે લાલ,
વાતુ કરતાં બમે વેણુ કે બેઉ વાદે ચઢયારે લાલ.
બ્રહ્મા મુનીના વાહલા કાજ કે. જસોદાજી લડયાંરે લાલ
જશોદાએ લોચન કાધાં લાલ કે, કળાવંતી ઉચરેરેલાલ
રીસે રોમાંચીત થયાં ગાત્ર કે, અધુર મુખ ફર ફરેરે લાલ
એસી તારી છોડી ચાલ્યા ધાર કે, છાશપી ઉછરીરેલાલ
કાળો તોએ રાજકુમાર છે, ગોરી તોએ લેજરીરે લાલ,
કુણ ત્રણ ભુવનમાં નાર છે, જે એને નહીં વરેરે લાલ.
વાહૂ રાધા જેવી લાખ, કાનાની કેડે ફરેરે લાલ,
કળાવંતી ત્રાંહે થાય નચીંતકે; ચીત્ર થાય ભીંતમાંરેલાલ
તમે શુ જાણો આડા લાક કે, રાજાની રીતમાંરે લાલ
તારી કુંવરી જેવી કગેડ કે, કાનાને વાંસે ફરેરે લાલ,
રસીયા બ્રહ્મા મુનીનો નાથ કે, મનમાં નવ ધરેરે લાલ
બાલી રીસ કરી બળ સોતકે, નારી બ્રહ્મુ ભાણનીરે લાલ
વૃષ્ટી માંડી જસોમતી શીશ કે, વચન કેરા બાણનીરેલાલ
જો હોય લાડક વાધો લાલ કે, બાંધે ગળે ઘુઘરોરે લાલ,
તારા પુત્ર તણા આચાર છે, દીસે ઉચરોરે લાલ,
એનું મીતે પોંખીને કુણ નાક મરોડશોરે લાલ;કે

હશે જે નવરી નીરલજ નારકે, તે ચોખા ચોડશેરે લાલ
જસોદા બોલ્યાં કરોધ સોતકે, ફરીને રીસનેરે લાલ.
લજ્યા અકલ તણી નહી લેશકે, ગુજરની નાતનેરે લાલ.
ફરી ફરી બ્રહ્મા મુની વિખવાદ કે, સહુ ધરાપી રહ્યાંરે લાલ
વીવાહની પરતી મેલી વાત કે. જસોદા ઘેર ગયાંરે લોલ,
વાલે મારે ધરચો અચળ સીધાંતકે. પોતે પરણ્યા તણોરેલાલ
આપણ હાથે કરીએ આજ કે, વીવાહ આપણોરે લાલ,
વાલે વંદ્રાવનની માંય કે, વજાડી વાંસળીરે લાલ.
રાધાને તાણી ઝીણે તાન કે; આવી એકાંતે મળીરે લાલ
અંગો અગ નઉતમબાણકે, અનુપ શોભા કાનનીરે લાલ,
જોઈને રશીયાજીનું રૂપ કે, મગ્ન થઈ માનનીરે લાલ;
ભાળી વર કન્યાનો ભાવ, તુરત પરણાવીયારે લેલ
કળા વતી નદ જસોદા ભ્રખુમાણકે, કુટબ ધરયું રહ્યુરં લાલ
છાનું બ્રહ્મા મુનીને નાથકે, નીજ કારજ સરયુંરે લાલ.

અંબાજીનો ગરબો.

ગુરૂ ગુણપતી લ ગુ પાય રે મા, અબાજી ગરબે ધુમે છે.

સારદ જી થાજો મુને સાયરે મા, અંબાજી૦ ૧
રમે તેવ તેવડી જોગમાયારે મા, અંબાજી૦
તેને નામે પાવન થાય કાયારે મા, અંબાજી૦ ૨
માએ કીધા તે સોળ શણગાર રે મા, અંબાજી૦
થાય રમતાં તે થેઇ થેઇકાર રે મા, અંબાજી૦ ૩
રચ્યો આનંદ વનમાં રાસરે મા અંબાજી૦
નાચે બ્રહ્મા વિષ્નુ મહેશરે મા, અંબાજી૦ ૪
માએ પેહરી પટોળી સાડીરે મા, અંબાજી૦

પેહેરયા હીરા મોતીના હારરે મા, અંબાજી૦ ૫
માને ગરએ ઘુઘરમાળ રે મા અંબાજી૦
નાચે ખુંદને કરે બહુ તાળરે મા, અંબાજી૦ ૬
ફરે ફુદડીને છદ બહુ ગાયરે મા. અંબાજી૦
કાને કુડળ ને કનકના તાંતરે મા, અંબાજી૦ ૭
રેખાએ જડીત્ર રાતા દાંતરે મા, અંબાજી૦
મુખ કમળ તેણુ આકાર રે મા અંબાજી૦ ૮
થાએ અખંડ ઝાક ઝકોળ રે મા, અંબાજી૦
છદ માંહી કરે છે કીલોળરે મા, અંબાજી૦ ૯
નવ દીન રમે નવ રાતરે મા, અંબાજી૦
ભાવે રમે છે ખેચર માતરે મા, અંબાજી૦ ૧૦
ગાન તાન ને ફુદડી ફરેરે મા, અંબાજી૦
ઝાંઝ વાગેને જુગતે ગાયરે મા, અંબાજી૦ ૧૧
માએ ધરીયું રૂપ અનુપરે મા અંબાજી૦
માને શેવે મોટા મુની ભુપરે મા અંબાજી૦ ૧૨
વેદ પુરાણે તુને પરમાણીરે મા અંબાજી૦
ઈંદ્ર પાસે થઇ ઇંદ્રાણીરે મા, અંબાજી૦ ૧૩
પગીબ્રહ્મની છો પટરાણીરે મા, અંબાજી૦
મજી બ્રહ્મા પાસે બ્રહ્માણીરે મા, અંબાજી૦ ૧૪
થઇ નવલા રંગની રેલરે મા, અંબાજી૦
માજી ખેલે નવા નવા ખેલરે મા અંબાજી૦ ૧૫
દેવ તેત્રીશ કોટી આવેલરે મા, અંબાજી૦
એવો અખડ રચીયો ખેલરે મા, અંબાજી૦ ૧૬
માનો મહિમા કહું શું મોટોરે મા, અંબાજી૦

રૂદે ખરૂ માનો નથી ખોટોરે મા અંબાજી૦ ૧૭
બ્રહ્માંડનો ગરબો કીધોરે મા. અંબાજી૦
રમવાને શીરપર લીધોરે મા, અંબાજી૦ ૧૮
દાસ પાતળનું કીડીયું કીધુરે મા, અંબાજી૦
રક્ત બીજથું રૂધીર પીધુરે મા, અંબાજી૦ ૧૯
મેરૂ પરવતની વાટયુ કીધીરે મા, અંબાજી૦
સાત સાયર તેમ ફુલેલરે મા અંબાજી૦ ૨૦
મળ્યાં સરખે સરખીનાં જુથરે મા અંબાજી૦
માની શોભા બની અદભુતરે મા, અંબાજી૦ ૨૧
માજી મેહેર કરો વરે આવીરે મા, અંબાજી૦
દાસ શીવરામે લડાવીરે મા, અંબાજી૦ ૨૨
સંવત અઢારને પાંત્રીસેરે મા, અંબાજી૦
એવો ચૈતર વદી ચૈદશેરે મા અંબાજી૦ ૨૩
બુધવારે ગાયો માનો રાસ રે મા અંબાજી૦
ગાયે તેનાં કર્મબંધ નાશરે મા, અંબાજી૦ ૨૪

મહાકાળીનો ગરબો. ૨૦ મો

પાવાવેતી ગઢથી ઉતર્યાં મહાકાળીરે,
મા પરવરીયાં ગુજરાત પાવાવાળીરે. ૧
મા સોળ કરી શણગાર માહાકાળીરે,
માની ઓઢણી ઝાક ઝમાળ પાવાવાળીરે, ૨
માને કાંબીને કડલાં સોભતાં માહાકાળીરે,
માને ઝાંઝરનો ઝમકાર પાવાવાળીરે. ૩
માને ઘાંઇ બાજુબંધ બેરખા માહાકાળીરે,

માને દસે આંગળીએ વેઢ પાવાવાળીરે, ૪
માને ઝાલને ઝુમણું શોભતું માહાકાળીરે;
માને કંઠે એકાવળ હાર પાવાવાળીરે. ૫
માને નાકે નકવેશર શોભતું માહાકાળીરે,
માને ટોલડી તપે લેલાડ પાવાવાળીરે. ૬
માને સેથો ભરયો સીંદુરનો માહાકાળીરે;
માનો ચોટલો વશીયલ નાગ પાવાવાળીરે. ૭
મા ચોસઠ બેની તેડાવશું મહાકાળીરે;
મા સાથે ક્રોધલ વીર પાવાવાળીરે. ૮
મા કુલના દડા હાથમાં માહાકાળીરે,
મા પરવરીયાં ગુજરાત પાવાવાળીરે. ૯
મા પાંડુ પરગણું તાહરૂં મહાકાળીરે;
મા ગુન્દર ખડમાં ગામ પાવાવાળીરે; ૧૦
મા ચાંપાનેર શોહામણું મહાકાળીરે;
માનો તેને ટેકે પુર વાસ પાવાવાળીરે. ૧૧
મા સરવે મળીને કરી સ્થાપના માહાકાળીરે;
માઇ માન સરોવર માંય પાવાવાળીરે. ૧૨
મા કુકડીયા તે સજ કરી માહાકાળીરે;
મા થયાં તે ઘડી અસ્વારે પાવાવાળીરે, ૧૩
મા કેશર વાઘા પેહેરીયાં માહાકાળીરે;
મા લીધું ભમર ભાલુ હાથ પાવાવાળીરે. ૧૪
મા રમતાં રમતાં નિસરયાં માહાકાળીરે;
આવ્યાં માન સરોવર પાસ પાવાવાળીરે. ૧૫
મા સાથે લસકર ચાર કુંવરી માહાકાળીરે;

આવ્યાં માન સરોવર માંય પાવાવાળીરે. ૧૬
માનસરોવર તળાવડી મહાકાળીરે;
તેમાં ભરીયાં નીરમળ નીર પાવાવાળીરે. ૧૭
માએ ઉતરીને કીધાં પોતીયાં મહાકાળીરે;
માએ નાહીને પીધું નીર પાવાવાળીરે. ૧૮
મા ઘોડીમાંથી ઘોડો થયો મહાકાળીરે;
મા અસ્ત્રીમાંથી પુરૂષ પાવાવાળીરે ૧૯
માનો પટંતરો ત્યાંથી થયો મહાકાળીરે,
માનો પ્રથ્વીમાં મહિમાય પાવાવાળીરે. ૨૦
મા હીંદુ કેરા દેવતા મહાકાળીરે,
બગદારી બહુચર માય પાવાવાળીરે. ૨૧
મા લીલા તે નેજા ફરફરે મહાકાળીરે;
આવી મુગલા કેરી ફોજ પાવાવાળીરે. ૨૨
મા બહુચર મા એમ બોલીયાં મહાકાળીરે;
આપ્યા મ લઈશ માહારૂં નામ પાવાવાળીરે. ૨૩
મા મુગલે વાત મનમાં ધરી મહાકાળીરે;
ચડો મુગલાં કેરી ફોજ પાવાવાળીરે. ૨૪
મા બહુચર માના અગના મહાકાળીરે,
તે તળીયા તાવા માંય પાવાવાળીરે. ૨૫
કુકડીયા ભોજન કીધાં મહાકાળીરે;
પછી ચકુડી તે માને રીસ પાવાવાળીરે, ૨૬
મા મુઆ તે અગના બોલીયા મહાકાળીરે;
મા અસુર તણા ઘટ માંય પાવાવાળીરે. ૨૭
મા બહુચર મા તમે કોપીયાં મહાકાળીરે;

પછે આઈ થયાં અસ્વાર પાવાવાળીરે. ૨૮
મા ત્રીશુળ લીધુ હાથમાં માહાકાળીરે,
મા કીધો અસુર તણો નાશ પાવાવાળીરે. ૨૯
મા કુદી ઘોડો મારીયો મહાકાળીરે;
મા હાથી પાડયો એક પાવાવાળીરે. ૩૦
મા મોટો મુગલ એક મારીયો માહાકાળીરે
બીજા મુગલનો નહી પાર પાવાવાળીરે. ૩૧
મા બકરી મુગલ મારીયા મહાકાળીરે;
મારયો પતાઇનો ભાણેજ પાવાવાળીરે. ૩૨
મા હામી થયું સહુ એકઠુ માહાકાળીરે;
ચાલ્યાં પોતે મુગલ પાસ પાવાવાળીરે. ૩૩
તે મારૂં તે વારયું નવ કરયું માહાકાળીરે;
તેં હાથે વસાવ્યુ વેર પાવાવાળીરે. ૩૪
ત્યાં હાથ જોડીને આવીયા મહાકાળીરે,
માને નગીનજી લાગે પાય પાવાવાળીરે. ૩૫
મા સોનાના ઘડાવુ કુકડા મહાકાળીરે,
મા લાવું મંડપ માંય પાવાવાળીરે. ૩૬
મા તારૂં દેવળ ફરી ચણાવશું માહાકાળીરે,
મા ઉપર ધીજી ધજાય પાવાવાળીરે. ૩૭
મા તારો ચાચર સાધશુ માહાકાળીરે,
કહે વલ્લભ કોડે બાંધશું પાવાવાળીરે. ૩૮

બહુચરાજીના શણગારનો ગરબો ૨૧ મો

પ્રથમ ધ્યાન માત બહુચરાનું ધારૂં રે હેલાલ,

જેથી અમ્ટન વાણીની રચના કરૂં લોલ. ૧
માના શણગારની સહુ કહું વાતડીરે લોલ,
ભાળી રમક ઝમક આવે ઓઢે ઘાટડીરે લોલ. ૨
પગે પહોલાં બીરાજે માને ઝાંઝરીરે લોલ
અણવટ વીંછિયા ઝણુકે માં શોભ ઘણીરે લોલ.૩
માની ઘાઘરીએ ઘુઘરી છે શોભતિરે લોલ;
કડી મેખળા જડાવ ઘણુ ઓપતીરે લોલ, ૪
ગળે હાર હઇયામાં જડાવ છે ઘણેરે લોલ;
કોટે કટેસરિ દુગદુગી ઝુમણુંરે લોલ. ૫
પારો શુપ વિંત હેરનો પહયો ગળેરે લોલ;
ચઉદ લોકમાં સરૂપ બકિયરા મજોરે લોલ. ૬
એક દાણીયુ અમુલ્ય રત્નશું જડયુરે લોલ;
બહુ ચાતુરી કરીને સોનીએ ઘડયુરે લોલ. ૭
પોંચે પોંચિયું માણી જડાવ રત્નશુરે લોલ;
તેની મળાતો ગફરી નખમાં પડીર લોલ ૮
બેહુ બાજુબંધ લટકે ફુમતાંર લોલ;
શોભે માણી જડાવ તણાં જુમખાંરે લોલ. ૯
હીરા રત્નની કાંચળી બુટે જડિરે લોલ,
માના કાનમાં કનક તણી પાંદડીરે લોલ. ૧૦
માની ઝાલમાં માણી જડાવ કામણીરે લોલ,
નકવેસરે બીરાજે આંખ આંખડીરે લોલ. ૧૧
માને લીલાવટ ટીલડી શોભતીરે લોલ,
માથે વેણ બીરાજે નાગની ફણીરે લોલ; ૧૨
ઓ સેંથામાં કીધી સિંદુરની ભરીરે લો;લ.

જેમ મેઘમાં ઉગમતા દીસે રવીરે લોલ ૧૩
માને ચોટલે બીરાજે ઘણો ઓરડારે લોલ;
વાંશે હેમનો મણી જડાવ ઓરણોરે લેલ; ૧૪
કસુંબ ચુવે છે માત કેરી ચુંદડીરે લોલ;
હીરા સાંકળી તે લાલ મોતીયે જડીરે લોલ ૧૫
માથે ગરબો લેને બેચરા રમેરે લોલ;
તેવતેવડી સાહેલડીના સાથમાંરે લોલ; ૧૬
બ્રહ્મા ગાન ગાય વેદ મુખથુરે લોલ;
સીવે ડાકડાંડી હેમની કરે ગ્રહીરે લોલ; ૧૭
કરને વાંસળી વગાડી બહુ હેતશુરે બોલ.
નારદ ચંપક કળા તે કરે ગ્રહીરે લોલ. ૧૮
ગાય ગાંન કરે તાંન; એવા વનમાંરે લોલ,
એક એકને જુવેને હરો મનમાંરે લોલ. ૧૯
માતા બેચરાનુ નામ છે જાગતુરે લોલ;
તેથી દુઃખને દાળીદ્ર કરે ભાગતુરે લોલ; ૨૦
જે કોઇ ભાવ થકી બહુચરાજીને ભજેરે લોલ,
તેની વાત દેવ લોકમાં જઇ વસેરે લોલ. ૨૧
આઇ કૃપાએ કરીને ગરબી કહેરે લોલ;
જે કોઇ ગાય તેના ચીંતમાં બાળી રહેરે લોલ; ૨૨
ગરબી ગાય શીખે જે કોઇ સાંભળેરે બેલ;
તેનાં સંસારના દુઃખ સઘળાં ટળેરે લોલ; ૨૩
ભટ વલ્લભ મેવાડો માનો દાસ છેરે લોલ।
ગરબી ગાય તેના વૈકુંઠ વાસ છેરે લોલ ૨૪

ભવાનીમાનો છંદ ગરબો ૨૨ મો

ગાઉ છું તે ગુણપતી રાએ ભવાની મા,
સારદાજી થાજો મને સાએ ભવાની મા ૧
ગુણ તમારા ગાઉ ભવાની મા.
નીર્ખીને પાવન થાવુ ભવાની મા; ૨
ચરણ કમળ શીશ નામુ ભવાની મા.
સતમુખ જો જો અબા સ મુ ભવાની મા, ૩
રૂદીયા કમળમાં રહેજો ભવાની મા,
દાડી તે દરશન દેજો ભવાની મા; ૪
વેદ વેદાંતે વખાણી ભવાની મા,
તમે વ્યાકરણ તમે વાણી ભવાની મા ૫
ઘટ ઘટ રમતાં દેખુ ભવાની મા.
સત્ય સ્વરૂપ કરી લેખું ભવાની મા, ૬
અખંડ રૂપ અવીનાશી ભવાની મા,
તમે ગંગાને તમે કાસી ભવાની મા; ૭
આદ અનાદ તમે એક ભવાની મા,
રૂપ તમારાં અનેક ભવાની મા. ૮
કેમ કરી વરણય થાયે ભવાની મા,
સેસનાગે ન ગવાયે ભવાની મા; ૯
કિલ્લા કરે બહુ રંગે ભવાની મા,
ચોસઠ જોગણી સંગે ભવાની મા; ૧૦
તેવ તેવડી મદમાતી ભવાની માં;
છંદ તે ગરબો ગાતી ભવાની મા; ૧૧
ઘુઘરે તાળી વાજે ભવાની મા,

ઝાંઝય ઝીંઝરીને ડાક વાજે ભવાની મા, ૧૨
તાળ મ્રદંગ ચંગ ભેરી ભવાની, મા.
ઘુંઘટ ઘટમાં ઘેરી ભવાની મા, ૧૩
દશો દશ શબ્દોના બોલ ભવાની મા;
ગાજી રહ્યુ ભાગોળ ભવાની મા; ૧૪
ઇશ્વરી કરજો મેર ભવની મા;
ફરતી ફુદડીને ફેર ભવની મા; ૧૫
કનક કળશામાં ઝારી ભવની મા;
વીશ્નુ રહ્યા છે નીહાળી ભવાની મા; ૧૬
શીવ વીરંચી નીર્ખી જુવે ભવાની મા;
સકળ બ્રહ્માંડમા સર્પી ભવાની મા; ૧૭
નવ દીન ગાએ નવ ભેગી ભવાની મા;
ભાવે ભજે બ્રહ્મ જોગી ભવાની મા; ૧૮
દશમે જે જે કાર ભવાની મા;
નીર્ખી રહ્યાં નર નાર ભવાની મા; ૧૯
પુષ્પે ભરી વેણુ વાળી ભવાની મા,
છેલે રમે છોગાળી ભવાની મા ૨૦
લટકે મહીષસુર મારયો ભવાની મા;
સૈન સહિત સહારયો ભવાની મા; ૨૧
ધુમ્ર લોચન બંધીર્વા ભવાની મા,
ધુમ્ર દૈત્યને ધીજ્યાં ભવાની મા, ૨૨
ચ્યડ મુંડ મરડીને મારયો ભવાની મા,
રક્ત બીજ રૂધીર પીધાં ભવાની મા, ૨૩
દેવતાનાં કારજ સીધાં ભવાની મા,

જમનો ફીટ્યો ત્રાસ ભવાની મા; ૨૪
ત્રૈલોક ટાળો પાશ ભવાની મા;
દેવ વીમાન ચડી દખે ભવાની મા; ૨૫
છન્યું સફળ કરી લેખે ભવાની મા,
વિનંતી મારી લેજો ભવાની મા ૨૬
સંવત અઢાર છત્રીસે ભવાની મા,
ગુણ ગાતાં મન હીંસે ભવાની મા; ૨૭
આસુ સુદ બીજ અજવાળી ભવાની મા,
સુકરે થયાં સાઇ કાળી ભવાની મા; ૨૮
શીવરામ દાસ તમારો ભવાની મા,
ચરણે રાખીને ભવ તારો; ૨૯

માહા કાળીનો છંદ ગરબો ૨૩ મો

સરસ્વતિ ગુણપતીરે પાએ લાગુ છુ,
કરજોડીને કાળીરે વિદ્યા માગું છું; ૧
આવ્યાં નવે તે નોરતીરે રાતડી રમવાને,
સજ્યા સોળે શણગારરે અરીસો મુકીને ૨
માથુ ગુથે તે માછરે અંબા અત્રએલી,
વાંસે લંબક વેણીરે ગોફણો ગાળીને, ૩
બાંધ્યાં તાણીને બોરડારે હીરની દોરીએ;
ચંદ્ર સુરજ ચાલે નહીં માને નીરખી રીએ; ૪.
સેંથો પુરયે: સીંદુરે રે ફાએ અધુરો;
જાણે પુનમ કેરો રે ચંદલો છે પુરો. ૫
કાને ઝાલ્ય સોલખીયાંરે પંદડાને વેળ.
આંછ આંખ અણીયાળો રેચોડી ટીલડીયુ, ૬

નાજુ બાણુ ચડાવીરે ઓપે અલમેલી;
જોપ ચોસર બેનીરે થઇ છે ઘેલી;
નાકે નથ જડાઉરે મોરલો ઓપે છે;
ગોરા ગાલ તે ઉપરરે ત્રાજવું ત્રેફેલ છે; ૮
દંત હેમ જડાઉરે દાડમની કળીયું;
હસતાં હેત જણાવેરે રંગની રેલડીયુ, ૯
કંઠે સોએ કંઠેસરીરે વાડલો વેલડીયુ,
હાર લેકે હઇયામાંરે ખલકે હુલરીયુ, ૧૦
પેરયો કમખો કસુંબલરે ભાત ચુંદડીયુ,
ગળુ ઓળ દીસતુરે સાજનને મળીયું ૧૧
બાંએ બાંધ્યા બાજુબંધરે લટકે ઘેરબાડી;
હાથે ચુડી છે હેમનીરે વેટીયો હીરેજડી, ૧૨
પેરચાં ચીર અનોપમરે આહીણીએ આંક વળ્યો
ઘંઘરીના ઘુઘરારે આડો ઢાળ ઢળ્યો; ૧૩
ઝાંઝર લઅરનીરે ઘુઘની ઘમકે છે,
પરચાં અણવટ વીંછુઆરે પાંઉમાં ઠમકેછે, ૧૪
ટોળાં તેવ તેડકીનારે શોભે છે સારા
વાગે ભુંગળ પખાજો રેકોરીયા રસાળા; ૧૫
જટાધારી જુગતેથીરે જોવાને આવ્યા,
સંગ સોભે સુઙાળગુરે ઉનૈયાળ લાવ્યા ૧૬
આવ્યો કાળો કાનુડેરે, મેરમીયું વાળો
સાથે લક્ષ્મી નાનકડીરે સગ શોભે સારો;
આવ્યાં ચંડીકાને ચામુંડારે ચીત્રોડ આચરમાં,
આવ્યા ભવાનીને ખોડીયારે અંબીકા આદરમાં.

આવ્યા બાળી બે ચરારે કુકડે અસ્વારી,
કેડે બાંધી કટારીરે હાથમાં છે ઝારી. ૧૯
રમિ જમિને દવીકુરે દરબાર્ગે ચાલી;
માના હાથમાં શોભેરે ચાચરની પાલી, ૨૦
સીધી ગીરનાર તેમાંરે દેવળ દાતાનું
એક મુઠી બ્રહ્માંડરે જુઓ રૂપ માતાનું; ૨૧
હાથ પોચ્યા માંહે છે પ્રથ્વીરે હલકેથી હાલે;
સાત સાયર મુકયા મુખમાંરે જઇ ચ ચર માલે ૨૨
મચે ગરબામાં ચુકયો મેરૂરે અવર શું કહીએ;
કવિ પંડીત લીધા સાથેરે મંડપમાં માએ. ૨૩
લીધું ખગોળ ભુગોળરે ચપટીમાં પોતે;
અરજી કરી ત્યા કે રે તારાની જોતે. ૨૪
બાંધી ત્રીગુણે ત્રણે લોકરે ફુદડી તે ફરતી;
*ફરે હાક બકોરરે નિસીચરને ચરતી. ૨૫
આવ્યા દેવના સરવેરે નોતરતાંને દાડે;
ગરબો ગયો ગોરીનેરે વલ્લભ મેવાડે. ૨૬

ભીમનાથનો ગરબો ૨૪ મો.

નમુ ગુણપતિને પય નમુ ગુણપતિને પાય;
બે ળા ભીમશંકરને નમુરે;
જેના બાળ હેઠ વાસ, જે૦ દીન જાણીને જોજો સમુરે, ૧
ભીમ અરજુનને પુછ, ભી૦ તમે શેવા સેની કરીરે,
ભીમનાથનાં પલુ એવાં, ભી૦ અરજુને શેવા કરીરે; ૨
ઇયાં નથી ભીમનાથ, ઇ૦ અભોટી ભાક્ષા મળીરે;

ભોમે ગેડીયો લીધી હાથ, ભી૦ એ પંખણ આપણામણારે;
ગેડીય.નો કરયો ઘાય એ૦ દુનની શેકુ વછુટીયુરે;
અંત્ર પાશના બે પગ, અં૦ મરૂ કરો ભુજથી થયુંરે.૪
કરીત્ર કરશોમાં માહારાજ ક૦ અમે તમને નોતા જાણ્યારે
પાસે રાખીને મહારાજ પા૦ અમે આજે માણીયારે.૫.
ચોમાસાનાચાર માસ, ચો૦ માંડી શ્રવણ અરોક છેરે,
પુનમે કરૂં જાગદેવ પુ૦ સમય શીવજીનો ઠીક છે રે. ૬
વીપ્ર તેડાવો વાગે વાર, વી૦ દશ ગેશ્રી કકોતરીરે,
વીપ્ર આવ્યા વરો વાર, વી૦ વાત જાણી તેને ખરીરે;
ચુરમાની ઊંડે ચડયેગ, ચુ૦ ઉપર ઘી મોઘર તણાંરે,
ભોજી ઉમેયાએ પુત્ર ભો૦ દેવાં દક્ષણામાં ધન ઘણાંરે.૮
બેજો બત્રીઓ લીધી હાથ, બો૦ પાર સોનાની ચાખડીરે
ઢોલ શરણાઈના નાદ. ઢો૦ હાથ હેમ કેરી લાકડીરે. ૯
પાંચે બેસારો મારાજ પાં૦ ચાર વચ્ચે રૂપીયોરે,
ભેળો જોઇને રાજી થાય, બે૦ આજ ઓચ્છવ સારો થયેરે
ગજ્ઞે મતિક જાય, ભ૦ પાપ ખડદા તે ખેલીયારે,
ભાઇ ભજો ભીમનાથ ભ૦ હેને હીરાગર બોલીયારે.૧૧

માડુપતીનો અરેબો ૨૫ મો ।

સરસ્વતિ ગુણુંગ લાગુ પાય કે ક જોડી વિનવુરે લોલ
ખડેશ્વરમા વાણીના દાતર કે ચરણે હું નમુરે લોલ; ૧
જેહી નોતુ મુખ મડાણુ કે તેરીનાં તમેરે લોલ,
મછી શકો આવ્યાં સ્વરૂપ કે ચગણું નમોરે હુરે લોલ
[illegible]
[illegible]

માજી તમે ત્રીશુળ ધરીયાં હાથ કે દૈત્યુને મારવારે લાલ ૩
પુર પાટણનો રાજન કે વનમાં તે ગયોરે લાલ. ૪
મારૂપતિ દેશ તણો ભુપાળ કે વનમાં નિસરયોરે લાલ,
મળિયા બે પ્રથવીના ભુપ કે આશ્રમ ત્યાં કરયોરે લાલ,
પુછી કાંઇ અન્યો અન્યની વાત ઉતારે ઉતારીરે લાલ;
મારૂપતિ દેશ તણો ભુપાળ કે કુડ કપટે ભરયોરે લાલ, ૬
બે ઘેર નારીને સંતાન કે દીન પુરા થયારે લાલ;
તે દીન દેખાડે ભગવાન કે લાવ પૂરો લઇએરે લાલ ૭
તારે ઘેર પુત્રી મારે ઘેર પુત્ર આપણ બે સગા થઇએરે લાલ
એવી ચીત્ત વિચારી વાત કે બેઉજણ ઘેર ગયારે લાલ ૮
બે ઘેર નારીને ઓધાન કે દીન પુરા થયારે લાલ;
બે ઘેર પુત્રી આવી સાર કે સગપણ નવો થયારે લાલ.
કામદાર કરજોડી કહે વાત કે મારૂરાઇ સાંભળોરે લાલ,
મારૂપતી કુડો લખીયો પત્ર પુત્રીનો પુત્ર કરયોરે લાલ.૧૦
તોપણ સકો નહી મનમાય કે વિવાહ આદર્યોરે લાલ;
પ્રીતે પરણાવ્યાં બે બાળ કે મેલ પધારીયારે લાલ. ૧૧
કાઢી ખડગ મેલ્યું નીરધાર કે સજે સર થયુરે લાલ;
બાળી તે બોલ્યો અવતાર કે કામ કુડું કરયુરે લાલ. ૧૨
પુત્રીએ લખ્યો પીયરમાં પત્ર આ દુઃખ કોને કહીએરેલાલ
જેવી હું તેવો ભરથાર કે મન સમજી લઇએરે લાલ.૧૩
પુત્રી તેડી પોતાને ઘેર જમઇને નોતરયોરે લાલ,
મારવાડી સુભો છે સરદાર કે અશ્વ ઘોડે ચડયોરે લાલ ૧૪
મારૂપતિ દેશ તણો રાજન કે ઉતારે ઉતર્યોરે લાલ,
મારૂપતિ પેટના પુત્રની [illegible] લાલ,

અ જ કાંઈ નજરશું અમારા પ્રાણ કે કટક તમને ભળેરે લેલ;
હું છું નારીનો અવતાર કે પુરૂષને પરખશેરે લોલ. ૧૬
ત્યારે કાંઈ કરજો મુજને જાણ કે નવાણને સમેરે લોલ,
પ્રધાન કે કરજો મુજને જાણ કે નાવા જાઓ તમેરે લાલ
બુમ પડાવું પાટાણ માંય કે નાશી જાજો તમેરે લોલ
સાસરે નાવા મેલ્યાં નીર કે ભોજનને સમેરે લોલ, ૧૮
જો હશે જમાઈમાં કુડ કે મારી નાંખશુંરે લોલ;
ઉઠો ઉઠો મારૂપતિ ભુપાળ કે જમવા ખાંતશુંરે લેલ ૧૯
ઉઠ્યા ઉઠ્યા મારૂપતિ ભુપાળ કે ઉતારે લુગડાંરે લોલ,
બુમ પાડી પુર પાટાણ માંહી કે સૌ ઘોડે ચડયારે લોલ,
મારૂપતિ નાઠા તેણી વારકે ચાલ્યા ચુગાળમાંરે લોલ.
ગયા માન સરોવર પાસ કે પોતાના પરીવારમાંરે લોલ;
મારૂપતિ ઘોડીનો અસ્વાર કે સાથે એક કુતરીરે લોલ.
માનુ કાંઈ માનસરોવર તળાવ કે ત્યાં પડયા ઉતારીરે લોલ
કુતરીએ પીધું સરોવર નીર કે કુતરીમાંથી કુતો થયોરે લોલ
તે નીર છાંટયુ ઘોડીને શાશ કે ઘોડીમાંથી ઘોડો થયોરે લોલ,
મારૂપતી ઉઠયા તેણ વાર કે નર થાવા નકીરે લોલ;
નાતાં નર થયો નીરધાર કે ધન્ય ધન્ય માત થકીરે લોલ.
માજીતું પુરૂષ તણું પીયર કે તુજ વિના કોયે નકીરેલોલ.
નીજ નારીને તેડી સાથ કે ઘેર આવ્યા સકીરે લોલ;
ચણાવ્યું આદસ્થાનક અતિસાર કે કાચા કેલતુરે લોલ,
મેળવ્યુ માન ઘણું રાજન કે માના મેલનુંરે લોલ ૨૬
માતા વાંઝીયને દીધા પુત્ર કે બ્રાહ્મણે પારણારે લોલ,
માઈ નીરધનીયાંને ધન કે તુ આપે ઘણુંરે લોલ.

મરૂપતિ દેશ તણો રાજન કે ઘેર આવીયા રે લોલ;
મળીયા માત પોતાને ભ્રાત સબંધી બહુ મળ્યા રે લોલ.
પુછી આવ્યો અન્યની વાત કે અંગને આગ્રહજી રે લોલ
ગરબો ગાયે શિવરામદાસ કે ચરણે રાખજો રે લોલ,૨૮

આશાપુરીનો ગરબો ૨૯ મો.

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવુ જી
ગુણપતિ લાગુ પાય, માત આશાપુરા ગરબે રમો હોજી
દેવ દુંદાળાને વિનવું જી;
જેને સોએ મોદકનો આહાર   માત આશા૦ ૨
રિદ્ધ સિદ્ધ સોભા અતી ઘણી હોજી
માજી સુખ તણી દાતાર   માતા આશા૦ ૩
શણગાર પેહરયા શોભતાજી ,
મુખે વર્ણવ નવો થાય   માત આશા૦ ૪
સાત નવેણી ચોટલો જી ,
સુંદર ગોફણો ઘટ.   માત આશા૦ ૫
કાજળશુ નેણ સમારીયાંજી ,
માએ કાઢી કેશરની આડ,   માત આશા ૦
આડ મધ્યે ચોખા ચોડીયા જી
જાણે ઇંદુ પ્રગટયો આકાશ.   માત આશા૦ ૭
માને બાંયે બાજુબંધ બેરખાં જી ,
ગાના સુરીનર સરવે દાસ.   માત આશા૦ ૮
માને પગે તે નેપુર વીંછીયા જી ;
તેને ઝાંઝર લગર પાસ,   ,માત આશા૦ ૯
ઓસડ બની મળી સમટી જી ;

માએ માંડયો છે નૈતમ રાસ. માત આશા૦ ૧૦
કનક ગરબો શીર ધર્યો છ,
આવ્યે છે ચાચર ચોક, માત આશા૦ ૧૧
જોવા આવ્યા છે સર્વ દેવતા છ
ધન્ય ધન્ય કહે દેવલોક. માત આશા૦ ૧૨
ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી જોવા આવીયાં છ ;
આવ્યા સવર્ગ થકી સર્વ દેવ. માત આશા૦ ૧૩
બ્રહ્મા વિષ્નુ જોવા આવીયા છ
આવ્યા કૈલાસ થકી મહાદેવ માત આશા૦ ૧૪
ત્યાં ગાંધર્વ ગાન કરે ઘણા છ
ત્યાં નારદ તુમર વાય. માત આશા૦ ૧૫
ત્યાં જય જય બ્રહ્મા ઉચરે છ ,
ત્યાં પુષ્પની વ્રષ્ટી થાય, માત આશા૦ ૧૬
સંવત શતર ઔકાણુ વો છ
ઉતમ આસુ માસ. માત આશા૦ ૧૭
તીથી તેરશ શનીવાર છે છ
શીવરામ તારો દાસ માત આશા૦ ૧૮
ગાય શીખે ને સાંભળે છ ,
તેનો કૈલાશ હોજો વાસ. માત આશા૦ ૧૯
આશાપુરાને આરાધશે છ ,
તેનો વૈકુંઠ હોજો વાસ માત આશા૦ ૨૦

બાળલીલાનો ગરબો ૬૭ મો

ગણપતિ લાગુંછુ પાય, ઉ૦ ગરબો ગવાનું મન ધરૂ
સમરૂ સારદાજી માય; સદ વાણી વિષ્નુની ઉચરૂ રે. ૧

વાસુદેવ તણી નાર, વા૦ જેનું નામ છે દેવકી રે;
પામ્યા દેવ મોરાર પા૦ આજ આંબા સેવા થકી રે. ૨
જેનો વીર છે કંસ જે૦ મથુરાં પુરીનો રાજીયો રે,
કાઢ્યો ભગનીનો વશ કા૦ મુરખ મનમાં ન લાજીયે રે
જેને મારવા ખટ બાળ; જે૦ હઇયેહીંશાથી નવ ડર્યે રે
સમે આવી પોત્યો કાળ સ૦ કુંભ પાપે પુર ભર્યોરે ૪
દેવકી ભજે ભગવાન દે૦ અમને આશાછે તમ તણીરે
વીનતી સુણજો મારાજ વી૦ સુદ્ધ લેજો ત્રીકમ ધણીરે,
જોયું વિશ્વ આધાર, જો૦ દીન જાણી દયા કરીરે;
ધરયો અષ્ટમો અવતાર ધ૦ પૂરણ પ્રગટ્યાછે શ્રીહરીરે,
જાણે કોટી ઉગ્યા ભાણ, જા૦ એવુ તેજ ત્રીકમ તણુરે
તેને કરીએ પ્રણામ તે૦ ધ્યાન ધરીએ પરીબ્રહ્મનુ રે,
વાસુદેવ જાણે એમ, વા૦ રખે વાત જાણી પડેરે;
પુત્ર લઇ ચાલ્યા તતખેવ; પુ૦ ગોકુળ ગામને ગાદરે રે ૮
જમુનાજીએ દીધો માગ; જ૦ શેશનાગે છત્ર્યા ધરીરે;
ગોકુળ મેહેલ્યા માહારાજ, ગો૦ સાથ લાવ્યોછે વીજળીરે
મેલ્યા હતા રખવાળ, મે૦ શેક સર્વે આયુદ્ધ કરીરે;
સર્વે પરમ્યા નિદ્રાય સ૦ વાત વેગે જાહેર પડીરે ૧૦
થયું કંસને જાણ, થ૦ કંસ આવ્યો ધાડે ચડીરે.
થયુ હાળ કલોળ, થ૦ હુલ્લક મથુરામાં પડીરે; ૧૧
ફુકે દુખાડોને બાળ ફે૦ એના મારી કટકા કરૂ રે;
બાળક લીધુ ખોળા માંય; બા૦ મુખ મારવાનુ મનધર્યુરે
વીજળી ઉડી આકાશ, વી૦ બળ એણે કાઢ્યું હશેરે;
વાણી બોલી પ્રકાશ, વા૦ તારો વેરી ગોકુળ વસેરે; ૧૩

ઉભો થયો કંશ રાય, ઉ૦ મેંઢુ ઢીલુ કરી, જોઇ રચેરે
પછે વીચારયુ મન માંય, પ૦ કેક શતૃ પેદા થયોરે ૧૪;
દેવકીને વસુદેવ, દે૦ કાળી ગ્રહમાં તે લઇ ગયારે
ત્યાંથી ચાલ્યો તતખેવ; ત્યાં૦ ઘેડે પાખર નાખીયારે;
માતા જસોદાને ઘેર; મા૦ નાટારભ ત્યાં થાય છે રે
તરીયા તોરણ બંધાય, ત૦ મંગળ માતુની ગાય છેરે ૧૬
દુધે ઉડ્યા છે મેહ, દુ૦ સાકર કેરા કરા પડયારે
મદીર રગીત માગાર. મં૦ કકુ કેરા દીધા છડારે ૧૭
બોલ્યા નદજી તાત, બો૦ મારાં ભાગ્ય ઉદે થયાંરે
મોતીયે ભરાવ્યાં થાળ, મો૦ આગર બેડાં ચડાવ્યાંરે.
આવ્યા ચારણને ભાટ આ૦ દાન દીધાં તેને ઘણારે,
ગોકુળ થયુ ગેગાટ, ગો૦ અબ માને વધામણાંરે ૧૯
પેરયાં પીતંબર ચીર, પે૦ કરમાં ગ્રહી છે કાંકણી;રે ?
ગળે ગુલમનો હાર, ગ૦ પગે ચડવાને ચાખડીરે ૨૦;
વાજે મ્રદંગને તાળ, વા૦ મદીર ઘ્રાતાને આવીયાક,
માનો મોટો મહીમાય, મા૦ પુજા બહુ વિધ લાવીયારે,
શ્રીફળ લાવ્યા અપાર. શ્રી૦ જ્યાં બેઠા છે શ્રી હરીરે
માનો મોટો મહિમાય, મા૦ નેણે નીરખ્યાં છે નંદજીરે
પુરણ સાગમાછે પાય, પુ૦ મુક્ત ફળે વધાવીયારે
થાશે અનાથનો નાથ, થા૦ સરવે થાશે તે સુખીયારે ૨૩
થાશે પ્રથીનો ભુપ, થા૦ પ્રજા સર્વ‌ને પાળશેરે
કાંઇ કારાણ સ્વરૂપ, કાં૦ સોક સરવેના ટાળશેરે ૨૪
માએ શીર મેલ્યો હાથ, મા૦ ખડખડી અબા હસ્યારે
કરશે કંશનો નાંશ, ક૦ દુઃખ કશાના આવી ધસ્યાં રેરપ

ગાયો ચારી ગોવીંદ ગા૦ શાસ્ત્ર રચ્યો છે તનમાંરે
વેણાં વાગે રસાળ, વે૦ બેઠું રાધકાના તનમાંરે ૨૬
રાધકાજી આવ્યાં ત્યાંયે, રા૦ સંગ ટોળાં ગોપી તણાંરે
એનાં શાકરૂ વખાણ. એ૦ હાણ લીધાં દશ્રી તાણાંરે ૨૭
બળ ચરિત્ર અપાર, બા૦ એક મુખે તે શા કહુરે
બાળ ચરિત્ર અપાર, બા૦ અકળ ગતમાં તે નવ લહુરે ૨૮
કસુંબી બાંધી છે કોર ક૦ કાંધે નાંખી કાંબળીરે
વાલો કરે છે કાલોળી, વા૦ સુરત જોતાં છે શામળીરે ૨૯
કેતાં થયો વિસ્તાર, કે૦ વાંચ્યે વેદ પુરાણમાંરે
આયો ગોકુળનો છઇ, ગા૦ સંવત સતર અગ્યારમાંરે
નેણે ચચળ ચકોર, નૈ૦ સુરત વદન સોહામણું ત
કરે ગોપી સંગે ગાન, ક૦ વરસ વીત્યા અગ્યારમાંરે
એના પરાક્રમ અપાર, એ૦ વેદ વ્યાસની વાણમાંરે
ક્રશ્ન કરે આનંદ, ક્ર૦ હસ્તી ઘેટાને પાલખાંરે ૩૨
સામો મળ્યો કશ રાય, સા૦ ફેરા ઝાલી પછાડીયોરે
એનો ઉઠાડયો હંશ, એ૦ સેજ સ્વર્ગે પમાડીયોરે ૩૩
થયો મથુરાનો રાય, થ૦ માત તાતને છોડીયારે
આનંદ વાધ્યો અપાર, આ૦ સજન સર્વે તેડાવીયાંરે ૩૪
વૈભવ કહ્યા નવ જાય, વૈ૦ રમે ગોપીના સાથમાંરે
ફુડે મે ફેરાં માર, ફે૦ ગેડી દડુઓ હાથમાંરે; ૩૫
એના ચરિત્ર અપાર, એ૦ વાતો વર્ણે આડમાંરે
ઊછરંગ દેવકીજી માત, ઊ૦ મે તો માન્યાં છે નોરતાંરે
આણુ આવી નવરાત્ર, આ૦ કુંભો ઘોર તેડાવીયારે
માંડવીની સોભય માં૦ પાન બીડા વેહેચાવીયારે ૩

કીધાં અષ્ટમીના હોમ, કી૦ શીર ખાંડ હોમાવીયારે
આ ીપ રાણાની નેમ, આ૦ ભોજન બહુ વીધ્ર લાવીયારે
તું ચા ત્રીભુવન રાય, તું૦ સૌની સારી કીધી ગતીરે
આમ કહે કરજોડ, એ૦ ભટ વલ્લભની વીનતીરે ૩૯

રામનાથનો ગરબો ૨૮ મો

પ્રથમ ગુણપતીને નીત્ય પાએ લાગીએરે લોલ;
સુદ્ધ બુદ્ધ વાણી તુજ પાસે માગીએરે લોલ. ૧
બ્રહ્મ તનીયા સમરું માત સરસ્વતીરે લોલ. -
મુજ મુઢમાં મતીતો કાંઇએ નથીરે લોલ. ૨
હંસ વાહની સેવકની સાર કરે રે લોલ.
મુજ બાળકના વચન ઉરે ધરે રે લોલ, ૩
કાળીદાસને માતાંજીએ કીધો કવીરે લોલ.
તુજ પ્રસાએ કરીને વાણી હવીરે લોલ. ૪
વ્યાસ પુરાણીક સુતને ઉરે વશી લોલ.
જઇ મુની શીરંચોની વારે ધશીરે લોલ. ૫
બ્રહ્મ રાક્ષસ અંતર પટ બાંધીયારે લોલ,
સદા શીવ ઉપર તપ સાધીયારે લોલ. ૬
હુથી સ્તુતી થસે માતાજી તણીરે લોલ.
ગરબી ગાશું તે રામનાથજી તણીરે લોલ. ૭
જે કોઇ સમરે અખંડ રૂપ શીવને લોલ;
જગ કીંકરનો ભગ નહીં જીવનેરે લોલ. ૮
બેઠો આસન વાળીને જપે શીવનેરે લોલ,
દુષ્ટ દુખ દીએછે અતી જીવનેરે લોલ. ૯
હોરી કુંડને તે અગની પરજાળીયારે લોલ,

છેદી શીશને આપે પોતાનાં બાજીયાંરે લોલ. ૧૦
ત્યારે કોપા ખાંથી છે મન શીવનેરે લોલ.
હવે રક્ષા કરૂં જઇ એના જીવનેરે લોલ. ૧૧
રામનાથ આવ્યા છે ક્ષણું એકમાંરે લોલ.
માગ્ય માગ્ય કહુ છું વીવેકમાંરે લોલ. ૧૨
માગુ લંકા કેરો ગઢ તો આપો તમેરે લોલ.
ચૌદ ચોકડીનુ રાજ અમો કરૂરે લોલ. ૧૩
બાર મેઘ આવીને પાણી ભરે રે લોલ.
દેવ તેત્રીસ આવીને સેવા કરે રે લોલ. ૧૪
કામધેનુ આવીને ચમરી ધરે રે લોલ.
ચાંદા સુરજ આવીને મુજરો કરે લોલ. ૧૫
વાયુ વિધાતા વચને મારે રહેરે લોલ
નવ ગ્રહ તો ઢોલીએ મારે બંધેરે લોલ. ૧૬
દેશ દેશના રાજા મુજરો કરે લોલ.
ચૌદ લોકમાં આણ તે મારી ફરે રે લોલ. ૧૭
સ્વામી એવાં વરદાન અમે માગીયાંરે લોલ,
નીજ સેવક જાણીને સ્થીર થાપોમારે લોલ ૧૮
ત્યારે શીવે કહ્યું તે થાશે સહીરે લોલ,
એવાં વચન લઇને ચાલ્યો વહીરે લોલ. ૧૯
વૈકુંઠ નાથે અંતરમાં એવું ધાર્યુરે લોલ.
હવે શીવે તો કામ પુરૂં કર્યુંરે લોલ. ૨૦
ચીત ચાલ્યો છે મન કૈલાસમાંરે લોલ.
તેને સમે નારદજી સામા મળ્યારે લોલ. ૨૧
દૈત કહે છે મુણો એક વીનતીરે લોલ.

મુજ મેહેર કીધી છે ગીરીજાપતિરે લોલ. ૨૨
દેશ દેશના રાજા મુજથી ડરે રે લોલ.
વાયુ વિધાતા વચને મારે રહેરે લોલ. ૨૩
સ્વામી એવાં વરદાન અમને આપીઆંરે લોલ.
નીજ સેવ જાણીને સ્થીર થાપીયારે લોલ ૨૪
ત્યારે નારદ કહેછે તમે સાંભળોરે લોલ.
વસ્તુ લીધા વિના તું કાં ભુલ્યો ભમેરે લોલ; ૨૫
રૂષી ગૌર કહેતો કરૂ સહીરે લોલ.
એવા વચન સુણીને આવ્યો વહીરે લોલ. ૨૬
હાક મારીને દૈત ભુજા ફગેરે લોલ.
એની હાકથી કૈલાશ થરહરીરે લોલ. ૨૭
ધુજ્યો પર્વતને અબીકાજી ભડક્યારે લોલ,
માતા ઉમીયાજી મનમાં થડક્યારે લોલ, ૨૮
સ્વામી આપણાં નીવાશને આ શું થયુરે લોલ.
નીસા પર્વત ધુજાવીને ફરૂ ગયુરે લોલ. ૨૯
ત્યારે કરોધ વાપ્યો છે મન શીવનેરે લોલ.
હવે શ્રપ આપું તે એના જીવનેરે લોલ. ૩૦
દુષ્ટ રાજ કરે તું અષ્ટ ઘડીરે લોલ.
તેને સમે રાવણને ચિંતા પડીરે લોલ. ૩૧
રામનાથ કહીને અંતર થયારે લોલ,
રૂષી નારદ તે વૈકુંઠમાં ગયારે લોલ; ૩૨
સ્વર્ગ મ્રત્યુ પાતાળ કેરા જતુનેરે લોલ.
દુષ્ટ કષ્ટ દીએ છે અતી સંતુનરે લોલ. ૩૩
ચૌદ લોક મારે વશ થઇ રહ્યુરે લોલ.

ક્ષણું એકમાં તો વીશ્વને કંપાવીયુ લોલ. ૩૪
દેવ વાણી થઇ છે આકાશથીરે લોલ,
દેવ અવતરો કપી અવતારથીરે લોલ. ૩૫
રામચદ્રજી પ્રભુજી પોતે અવતર્યારે લોલ.
રાજા દસરથ ઘેર જઇ પરવર્યારે લોલ. ૩૬
જોગમાયા સીતાજી પોતે થયારે લોલ.
રાજા જનક ઘેર તે અવતર્યારે લોલ. ૩૭
રાજા જનક પડ્યો છે અતી શોકનારે લોલ.
આવુ રૂપ નથી ત્રણુ લોકમાં લોલ ૩૮
રૂપ સુંદરી પુત્રીને હવે ક્યાં દઉરે લોલ.
રૂષી ગોરને પુછીને જગન આદરૂરે લોલ. ૩૯
રાજા જનકે લખી છે કંકોતરીરે લોલ.
ભુમી ઉપરને દેવ પાસ પરવરીરે લોલ. ૪૦
દેવ લોકથી તો દેવને તેડાવીયારે લોલ.
મળી દેવ જાનક ઘેર આ યારે લોલ. ૪૧
રૂશી સૃષ્ટિ અગસ્ત ત્યાં આવીયારે લોલ.
નાગ લોકમાંથી નાગને તેડાવીયારે લોલ. ૪૨
બેઠા દેવ દાનવની સભ કરીરે લોલ.
હાક મારીને ઉઠ્યા છે લંકા ધણીરે લોલ. ૪૩
ભુજા વીશ સહિત વાગી રહયોરે લોલ.
દેવ દાનવ તે જોતાં ઝાંખો પડ્યોરે લોલ. ૪૪
રામચંદ્રજી પ્રભુજી ત્યાં પધારીયારે લોલ
ણુ ક્ષએકમાંતે ધનુષ્યા પાસે આવીયારે લોલ. ૪૫
પ્રથમ ધનુષ્યની તો પુજા કરીરે લોલ.

ધનુષ્ય લીધું છે કરમાં ગ્રહીરે લોલ. ૪૬
દેવ દાનવ જોતાં કટક કરયું રે લોલ.
રામચંદ્રજીએ કામદેવનું કરયુ રે લોલ. ૪૭
વરમાળા તો રામને કંઠે ધરીરે લોલ.
જોગ માયા સીતાજી તને વરીરે લોલ ૪૮
પ્રભુ સીતા સહીત વન આવીયારે લોલ.
મૃગ કંચન તણો મારવા ગયારે લોલ. ૪૯
પુઠ થકી રાવણ બહુ પાપીયોરે લોલ.
સતી સીતાજીને તે હરી ગયોરે લોલ. ૫૦
મૃગ મારીને રામચંદ્ર આવીયારે લોલ.
દેખી થાનકને બહુ દુઃખી થયારે લોલ. ૫૧
ખોળે કામનીને ચોદ લોકનો ધણીરે લોલ.
પછે ગોત કરી છે સીતા તણીરે લોલ. ૫૨
વેગ થકી હનુમંત ત્યાં ગયારે લોલ;
બાળી લંકાને વન મધે આવીયારે લોલ. ૫૩
સતી સીતા તણી સુદ્ધ લાવીયારે લોલ;
પાગ બાંધીને પ્રભુજી ત્યાં ગયારે લોલ. ૫૪
ઘડ લંકાં સામાં ત માંડયા મોરચારે લોલ;
ભભીક્ષણ સામા જઈને હસ્યારે લોલ. ૫૫
પ્રભુજીએ વચન તેને આપીયોરે લોલ;
ધણી લંકાનો સ્થીર કરી સ્થાપીયોરે લોલ. ૫૬
કુંભકરણ રાવણ બેઉ મારીયારે;
પ્રભુ સીતા વાગાને ઘેર લાવીયારે લોલ. ૫૭
વ્યાસ દેશ છનો ગુલાબ હેર લોલ.

ગરબી ગાયે તેના ચીત્તમાં શંભુ વસેરે લોલ. ૫૮

આનંદનો ગરબો ૨૯ મો

ગરબા છંદ.

આજ મને આનંદ; ધ્વાયો અતી ઘણો મા;
ગાવા ગરબા છંદ, બહુચર માત તણો મા,
અળવે આળપપાળ, અપેક્ષા આણી મા;
છો ઇચ્છા પ્રતિપાળ દ્યો અગ્રત વાણી મા. ૨
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ, વાસ સકળ તારો મા;
બળ કરી સંભાળ કર ઝલો મારો મા. ૩
તોતળા મુખ તન. તોતોતો કહે મા,
અર્ભક માગે અન્ન, નીજ માત મન લે મા. ૪
નહી સત્ય અપસત્ય. કહી કાંઇ જાણું મા;
કળી કહાવ્યા કાવ્ય મન મિથ્યા આણુ મા. ૫
કુલજ કુપાત્ર કુશિલ; કર્મ અકર્મ ભરયો મા;
મુખનાં આણુ મીલ, રસ રટવા વિચારયો મા. ૬
શુદ્ધ પ્રમાણે મત્ય, મન મિથ્યા પ્રપી મા,
કોણ લહે ઊતપત્ય વિશ્વ રહ્યાં વ્યાપી મા. ૭
પ્રહ્મ પરમ પ્રચંડ, પ્રબળ નમળ મીછુ મા,
પુરણ પ્રગટ અખડ, અજ્ઞ થકો ઇચ્છુ મા. ૮
અણીત ઓછે પાત્ર, અક્કલે કરો આણુ મા;
પામુ નહી પલ માત્ર, મન જાણું નાણું મા. ૯
રસના જુગમ હજાર. તે રટતે હારયો મા,
ઇશે અરા લગાર, લે મન મ્મ મારગ મા. ૧૦

મારકંડ મુંનીરાય, મુખ માહાતમ ભાખ્યું મા
જં મુની રૂષી જેવાય, ઉર અંતર ભખ્યું મા. ૧૧
આણગણ ગુણ્ ગતી ગોત* ખેલ ખરો ન્યારો મા.
માત જાગતી જોત, જળહળતો પાળો મા. ૧૨
જશ તૃણવત ગુણગાય, કહુ ઉરળ ગુડળ મા,
ભરવા બુદ્ધી બે હાથ, ઓધામાં ઉડગ મા. ૧૩
પાગ નમાવી શીશ, કહુ ઘેલું ગાંડુ મા,
મત ન ધરશો રીસ, છે ખોલુ ખાડુ મા. ૧૪
આદી નીરંજન એક, અલખ અકલ રાણી મા.
તુજથી અવર અનેક. વિસ્તારતાં જાણી મા. ૧૫
ખડિ સરજી સૃષ્ટ, સેજ સ્વભાવ અલપ મા;
કવચિત કરૂણા દ્રષ્ટ, કૃત કૃત કોટી કલ્પ મા. ૧૬
માતંગી મન મુક્ત, રમવા કિધું મન મ;
જોગ જુક્તિ અજુક્ત; રચિયાં ચૌદ ભુવન મા. ૧૭
નીર ગગન ભુ તેજ, સૈકુજ કરી નિરમ્યો માં,
મારૂત વશ જે જેન, ભાંડ કરી ભરમ્યો મા. ૧૮
તત્ક્ષણ તનથી દેહ, ત્રણ કરી પેંદા મા;
ભવ કૃત કરતા જેહ, સરજે પાળે સદા મા. ૧૯
પ્રથમ કર્યો ઉચ્ચાર, વેદ ચાર વાયક મા;
ધર્મ સમસ્ત પ્રકાર, ભુભણવા લાયક મા. ૨૦
પ્રગટી પંચ મહા ભુત, અવર સર્વ જેકો મા;
શક્તિ સર્વ સંજુક્ત, શક્તિ વિના નહી કો મા. ૨૧
સુગ મહિ મરાણ, મહા માહેશ્વરી મા;

* ગોત્ર.

જગત ચરાચર જાણ, જય વિશ્વેશ્વરી મા. ૨૨
જળ મધ્યે જળશાયિ, પોઢયા જગજીવન મા;
ઊડાં અંતરીક્ષ આઈ, ઓજે રાખી તન મા. ૨૩
વ્યોમ વિમાનની વાટ, ઠાઠ ઠઠયો આછો મા;
ઘટ ઘટ સરખે ઘાટ, કાચ બન્યો કાચો મા. ૨૪
અજરજ ગુણ અવતાર, અકારે જાણી મા;
નિર્મીત કીત નર નાર, નખ શોખ નારાયણી મા ૨૫
પન્નગને પશુ પંખા, પૃથક પૃથક્ ઠમણી મા;
જુગ જુગ માંહે ઝંખી, રૂપે ઉદ્રાણી મા; ૨૬
ચખે ચંચળ ચોન, વથ ચાહુના ટાકા મા,
જાણવવા જન મન, મંપ માતા કીકી મા. ૨૭
આદાચર તૃણચર વાયુ, ચરવારો ચરતા મા;
ઉદર ઉદર ભારી આપ, તુ ભાનો ભાતા મા.૨૮
જો તમોને સત્ત; ત્રિગુણાત્મ ત્રાતા મા;
ત્રીગુન તારાણ તત્ત, જગત તણો જાતા મા. ૨૯
જ્યાં જેમ ત્યાં ત્યમ રૂપ; તેજ ધર્યાં સઘળે મા;
કોટી કરિષ્ય ધુપ, કોઈ તુજને ન કળે મા. ૩૦
મેરૂ શિખર મહિગાય, ભોળામઠ પાસે મા;
બળી બહુચર આઈ, આધ વસે વાસો મા. ૩૧
ન લહે બ્રહ્મા ભેદ. ગુણ ગતિ તાહેરી મા;
વાણી વખાણે વેદ, શી મતી માહેરી મા. ૩૨
વિબાહુ વિમાશો મન, ધન્ય એમ ઉચરીઓ મા;
અંતર નહીં તુંથી અન્ય, બાળી બહુચરીયા મા. ૩૩
માને ન [illegible]

જાણે સુરપતી શેષ, સહુ તારે લીધે મા. ૩૪
સહસ્ર ફેણાધર શેષ, શક્તિ સબળ સાખી મા;
નામ ધરયું નાગેશ, કીર્ત્તિ તો વાધી મા. ૩૫
મછ કચ્છ વરાહ, નૃસીંહ વામન થઇ મા;
અવતારો તારાહ. તે તુજ મહાત્મ હઇ મા. ૩૬
ફરશુરામ શ્રીરામ, રામ બળી બાળ જે મા,
બુદ્ધ કલંકી નામ. દશ વિધ ધરી દેહે મા. ૩૭
મદય મથુરાંથી બાળ, ગોકુળતો પોતું મા;
તે નાંખી મોહ જાળ, બીજું કંઇ નોતું મા. ૩૮
કૃષ્ણ કૃષ્ણ અવતાર, કળી કારણ કીધુ મા;
ભક્તિ મુક્તિ દાતાર પૈ દર્શન દીધું મા. ૩૯
વ્યંડળને વળી નાર, પુરૂષ-પણે રાખ્યાં મા;
એ અચરજ સંસાર, શૃતી સ્મૃતીએ ભાખ્યા મા. ૪૦
જાણી વ્યંડળ કાજ, જગમાં અણજુકતી મા;
મા મોટે મહીમાય, ઇંદ્ર કપે યુકતી મા. ૪૧
મેરૈરાગણ નથો મેર, કીધા રવૈયો સ્થીર મા;
કાઢયાં રત્ન એક તેર, વાસુકીનાં નેતર મા. ૪૨
સુર સંકટ હરનાર, શેવકને સનમુખ મા;
અવગતી અગમ અપાર; આનંદી નીધીસુખમા. ૪૩
જનકાદીક મુની સાથ, શેવે વિવિધ વિધે મા;
આરાધી નવ નાથ, ચોરાશી સીધે મા. ૪૪
આવી અયોધ્યા ઇશ, નામી શીશ વળ્યા મા;
દશ મુસ્તક ભુજ વીશ, છેદી શીત મળ્યા મા ૪૫
નૃપ ભીમકની કુમાર, તમ પુજે પામી મા;
રૂકમાણી રમણ મુરાર, મન ગમતો સ્વામી મા

રાખ્યા પાંડુ કુમાર, છાના સ્ત્રી સંગે મા,
ત્યાં ત્સર એક બાર, વામ્યા તમ અંગે મા. ૪૭
બાંધ્યો તન પ્રદુમન છુટે નહી કેથી મા,
સમરી પુરી સખન, ગયો કારાગ્રેહેથી મા. ૪૮
વેદ પુરાણ પ્રમાણ, શાસ્ત્ર શકળ સાખી મા,
શકતી અષ્ટી મ ડળ, સર્વ રહ્યાં રાખી મા. ૪૯
જ્યાં જ્યાં જગતી જોઇ, ત્યાં ત્યાં તું તેવી મા,
સમવીત ભ્રમવીત ખોઇ, કહી ન શકુ કેવી મા.૫૦
ભુત ભવીશ વર્તમાન, ભગવતી તું ભવની મા,
આદ્ય મદ્ધ્ય અવશાન, આકાશે અવની મા. ૫૧
તીમર હરણ શશી શુર, તે તારો ધોકો મા,
અમી અગ્ની ભરપુર, થઇ પોખો શોખો મા. ૫૨
ખટ રીતુ રસ ખટ માશ, દ્વાદસ મર્તી બધે મા,
અંધકાર ઉજાસ, અનુક્રમ અનુ સાધેમા. ૫૩
ધરતી તળ ધન્ય ધન્ય; ધ્યાન ધરે નાવો મા;
પાક્ષણ મજા મજન આણ્યાંતવ્યાં આવો મા. ૫૪
સકળ સમ્ટકી સુખદાઇ, પય દધિ ઘૃત માંહી મા,
સર્વે રસ સરસાઇ, તું વીગ્ નહી કાંઇ મા. ૫૫
સુખ દુખ એ સંસાર, તારા નિપાયાં માં;
બુદ્ધિ બળને બળે આહાર, ઘણું ડાહ્યાં વાહ્યાં મા.
ક્ષુધા તૃષા નિદ્રાય, લઘુ જોબન વૃદ્ધા મા;
શાંતિ શુર સીમાય, તું શધળે સીદ્ધા મા. ૫૭
કામ ક્રોધ મોહે લોભ, મદ મત્સર મમતા મા;
તૃષ્ણાયો સ્થીર થોભ; શરમ ધરે શમતા મા. ૫૮
અર્થ ધર્મને કામ; મોક્ષ તું મોહ માયા મા;

તન તનનો વીશ્રામં, ઉર અંતર છાયા મા. ૫૯
ઉદ ઉદારણ અસ્ત, આદ્ય અનાદેની મા.
ભાષા ભુર સસ્મત; વાક વીવાદેની મા; ૬૦
હરખ હાસ્ય ઉપહાસ્ય, કાવ્ય કવીત વીત્ત તું મા
ભાવ ભેદ નીજ ભાષ્ય, ભક્તી ભલી ચીત્ત તું મા. ૬૧
ગીત નરત વાજીત્ર, તાળ તાન માને મા,
વાણી વીવીધ વીચીત્ર, લેણ અગણીત ગાને મા. ૬૨
રતી રસ વિલસ વિલાસ, આશ સકળ જગની મા
તન તન મન મધ્ય વાસ મન મોહ માયા મગ્નીમા
જાણ અજાણે જગત, બે ખાંચાં જાણે મ;
દાજીવ સરળ આ શ્રુષ્ટ સૌ સરખાં માણે મા ૬૪
વીવીધ ભોગ મરજાદ, જગ દાખ્યું ચાખ્યું મા;
ગરથ સુરત નિસ્વાદ, પદ પોતે રાખ્યું મા. ૬૫
જળ થળ શાખા પત્ર પુષ્પ ફુળે ફળતી મા;
પરણ માત્ર એક અંત્ર, રસ ખસ વિચરતી મા. ૬૬
નીપટ અટપટી વાત, નામ કહુ કેનું મા;
સરજી સાતે ધાત, માત અધિક શેનુ મા. ૬૭
રત્ન મણિક માણીક, નંગ મઢયાં મુક્તા મા;
આભા અટ અધિક, અન્ય ન સંજુક્તા મા. ૬૮
નીલ પીત આરક્ત, સ્યામ સ્વેત સરખી મા;
ઉભય વ્યક્ત અવ્યક્ત, જગ જેવી નરખી મા. ૬૯
નગ જે અષ્ટકુળ આઠ, હીમાંચળ આદે મા;
પરત ગવન ઠઠી ઠાઠ, તુજ રચીતા બાધે મા. ૭૦
વાપી કુપ તળાવ, તું સરીત સીંધુ મા;
જગ તારણુ જે નાવ તુ તારણ બંધુ મા. ૭૧

વૃક્ષ વન ભાર અઢાર, ભુ ઉપર ઉભા મા;
કૃત્ય કર્મ કરતાર. કોશ વીચી ભાકુ મા.૭૨
જડ ચેતન અભીધાન, અંશ અંશ ધારી મા;
માનવી મોટે માન એ કરાયો તારી મા. ૭૩
વરણ ચાર વીધી કર્મ, ધર્મ સહીત થાપી મા;
બેને ભાર અપર્મ, અનુચર વર આપી મા. ૭૪
વાડવ વહ્નની નીવાસ, સુમ માતા પોતે મા;
તૃષે આશ માત, જગત જોતે મા. ૭૫
લખ ચોરાશી જંત. સૌ તારા કીધા મા;
આણ્યો અસુરનો અત, દંડ ભલા દીધા મા. ૭૬
દુષ્ટ દમ્યા કઇ વાર, દારૂણ દુઃખ દેતા મા;
દૈત્ય કર્યો સંહાર, જાગ જગન થેાા મા. ૭૭
શુદ્ધ કરણ સંસાર, કર તરશુળ લીધું મ;
ભુમી તણો શીર ભાર, હરવા મન કીધું મા. ૭૮
બહુસર બુદ્ધી ઉદાર, ખળ ખોળી ખાવા મા;
અંતકરણ ભવ પાર, સાદ કરે સાવા મા. ૭૯
અધમ ઉધ્ધારણ હાર, આસનથી ઉઠી મા;
રાખણ વ્યવહાર બુધ્ધી બાંધી મુઠી મા. ૮૦
આણી મન આનંદ, મા માંડયા પગલાં મા;
તેજ કીરણ રવી ચંદ્ર, દો નાનાં ડગલાં મા. ૮૧
ભરયા કદમ બે ચાર, મદમાતી મદઝર મા;
મનમાં કરી વીચાર, તેડાવ્યો અનુચર મા. ૮૨
કુર્કટ કરી આરોહ, કરૂણા કર ચાલી મા;
નખ પંખી મેહ્યોહ; પગ પ્રથ્વી હાલી મા. ૮૩
ઉડીને આકાશ, થઇ અદભુત આવ્યો મા;

અર્ધક્ષણમાં એક શ્વાસ, અવનીતળ લાવ્યો મા.૮૪
પાપી કરણ નીપાત, પ્રથ્વી પડ માંહી મા;
ગોડયું મન ગુજરાત, ભીલાં ભડ માંહી મા, ૮૫
ભોળી ભવાની માય, ભાવ ભલે ભાળે મા;
કીધી ઘણી કૃપાય, ચુંવાળે આળે મા. ૮૬
નવ ખંડ ન્યાળી નેટ, નજર વજર પેઠી મા;
ત્રણ ગામ તર બેટ, ઠેડ કરા બેઠી મા. ૮૭
શેવક શરણાં કાજ, શખસ્રપુર શેડે મ;
ઉઠયો એક અવાજ, દેડાણા નેડે મા. ૮૮
આવ્યા અસરણ શર્ણ, અતી આનંદ ભર્યાં મા;
ઉદીત મુદીત રવી કર્ણ, દસ દીશ જસ પસર્યાં મા.
સકળ સમય જગ માત, બેઠાં ચિત્ત સ્થિર થઇ મા;
વસુધામાં વીખ્યાત,, વાત વાયુ વીધી ગઇ મા.
જાણે જગ બધ જોર, જગ જનની જોખે મા;
અધીક ઉડડયો સોર, વાસ કરી ગોખે મા. ૯૧
ચાર ખુંટ ચોખાણ, ચરચા એ ચાલી મા;
જન જન પ્રતી મુખવાણ, બહુચર બીરદાળા મા.
ઉદો ઉદો જયકાર, કીધો નવ ખડે મા;
મંગળ વરત્યાં ચાર, ચૌદ બ્રહ્માંડે મા. ૯૩
ગાજ્યા સાગર સાત, દુધે મેહ વુઠયા મા;
અધર્મ ધર ઉતપાત, સૌ કીધા જુઠા મા. ૯૪
હરખ્યા સુરનર નાગ, મુખ જોઇ માતાનું મા
અવીલોકી અનુરાગ; મન મુનો સરખાનું મા.૯૫
નવ ગ્રહ નમવા કાજ, પાગ પળી અવ્યા મા;
ઉપર નિારવા · મ-ી મ-ા લાવ્યા મા ૯૬

દસ દીશાના દીગપાળ, દેખી દુઃખ વામ્યાં મા;
જનમ મરણ જ જાળ, મટતાં સુખ પામ્યાં મા. ૯૭
ગુણ ગાંધર્વ જશ ગાન, નરત કરે રંભા મા;
સુર સ્વર સુણતાં તાન, ગતી થઇ ગઇ સ્થંભા મા.
ગુણનીધી ગરબો જેહ, બહુચરમા કેરો મા;
ધારે ધારી દેહ, સફળ ફરે ફેરો મા. ૯૯
પામે પદાર્થ પાંચ, શ્રવણે સાંભળતાં મા;
નાવે ઉની આંચ, દાવાનળ બળતાં મા. ૧૦૦
શસ્ત્ર ન અડકે અંગ, અધ શક્તિ રાખે મા;
નીત્યનીત્યનવ તે રંગ, ધર્મકર્મ પાખે મા. ૧૦૧
જગ જે અકળ અઘાત, ઉતારે બેડે મા;
ક્ષણ ક્ષણ નીશ દીન, માત ભવ સંકટ ફેડે મા. ૧૦૨
ભુત પ્રેત જાંબુક; વ્યંતર ડાકીણી મા;
નાવે આડી અચુક, સમરે સાકોણી મા. ૧૦૩
ચરણ ભરણ ગતી ભંગ, ખગ પંખવાળે મા;
ગુંગ મુંગ મુખ અંગ, વ્યાધી અત્રી ટાળે મા. ૧૦૪
શોણ વોહીણા નેણ, નેહે નેણાં આપે મા;
પુત્ર વીહીણા કેહેણ; કઇ મેણાં કાપે મા. ૧૦૫
કળી કલ્પ તરૂ ઝાડ, જે જાણે તેને મા;
ભક્ત લડાવે લાડ, પાડ વીના કેને મા. ૧૦૬
પ્રગટ પુરૂષ પુરશાઇ, તુ આપે પળમાં મા;
કાલાં ઘેર ઠકરાઇ, દંદળ હુળ ભળમાં મા. ૧૦૭
નીરધનને ધન પાત્ર, તું કરતાં શું છે મા;
રોગ દોષ દુઃખ માત્ર, તું કરતા શું છે મા. ૧૦૮
હય ગજ રથ સુખપાલ; આશ વીના અજરે મા;

બીરદે બહુચર બાળ, ન્યાલ કરે નજરે મા. ૧૦૯
ધર્મ ધજા ધન ધાન, ન ટળે ધામ થકી મા;
મહીપતી દેખુ માન, માના નામ થકી મા. ૧૧૦
નર નારી ધરી દેહ, જે હેને ગાશે મા.
કુમતી કર્મ કૃત ખેહ, થઇ ઉડી જશે મા; ૧૧૧
ભગવતી ગીત ચરીત્ર, નીત્ય સુણશે કાને મા,
થઇ કુળ સહીત પવીત્ર, ચડશે વૈમાને મા. ૧૧૨
તું થી નથી જે વસ્ત, તેથી તને તરપુ મા;
પુરણ પ્રગટ પ્રશસ્ત, શી ઉપમા અરપુ મા. ૧૧૩
વારંવાર પ્રણામ, કરજોડી કીજે મા;
નીરમળ નીશ્ચય નામ, જનનીનુ લીજે મા. ૧૧૪
નમો નમો જગ માત, નામ સહુસ્ત્ર તારે મા;
ભાત તાતને ભ્રાત, તું સર્વે મારે મા, ૧૧૫
સંવત શત દસ સાત, નેવુ ફાલ ગુણ શુધે મા;
તીર્થી તૃતીયા વીખ્યાત, શુભવાસર બુદ્ધે મા. ૧૧૬
રાજ નગર નીજ ધામ, પૂર નવીન મધ્યે મા;
અઇ આદ્ય વીશ્રામ, જાણ જગત બધે મા. ૧૧૭
કરી દુર્લભ સુલભ, રહુ છું છેવાડો મા;
કરજોડી વલ્લભ; કહે ભટ મેવડો મા. ૧૧૮

દાણ લીળાનો ગરબો ૩૦ મો

મારે માંથે મહીના માટ, ગોકુળીએથી ચાલ્યારે;
જાદવ ઉભાં જળ જમુનને તીર, પાલવડે બધાણારે, ૧
એવી પ્રેમની માહારાજ, ઓઢ ડી હરી અમનેરે.
એમ ઉતારી લીયો માં નાથ, ઘટે નહીં હરી તમનેરે; ૨
એવા ઉંડા કુવામાં આજ, ઉતારયાં હરીએ અમનેરે

એમ વરત વાંઢો માં મારાજ ઘટે નહી પ્રભુ તમનેરે,
એવાં દુધને સાકર ઘોળી પાઇને ઉછેર્યાં હરી અમનેરે
એમ વિખડાં ઘોળી નવ પાઓ ઘટે નહીં હરી તમનેરે.
એવાં આંગળીએ વળગાડીને આજ રમાડયા હરી અમનેરે
હવે તરછોડી જાવ માં મારાજ ઘટે નહીં તમનેરે;
એમ ભેટયા રવિ ગુરૂ ભાંણ, ત્રીકમ અમને તારો રે;
એમ મુક્ષદાશની પકડેલ બાંય, ભવ સાગર તારો રે

નીરગુણ નામનો ગરબો ૩૧ મો

ગરબો ગાએ તે નીરગુણ નામક્ષોરે લોલ.
જે કોઇ શ્યામ છે અકામને સકામનારે લોલ. ૧
આપે ચૈતન ધન વ્યાપક અપાર છે રે લોલ.
ચૌદ લોકનો આધાર નીર્ધાર છે રે લોલ. ૨
જેની શકિતઓ અનંત ને અનુપ છે રે લોલ.
એક ઇચ્છા શકિત તે ત્રીગુણ રૂપ છે રે લોલ. ૩
તેથી શીવ વિરંચી વીશ્નુ પેદા થયારે લોલ.
રચી વિશ્વ સકળ માંહે તે વ્યાપી રહ્યારે લોલ. ૪
ગુણ કામ ભેદ થકી નામ ત્રણ છે રે લોલ.
એક ચૌદ લોક વ્યાપક ચૈતન્ય છે રે લોલ. ૫
તેણ ઇચ્છાએ અનંતશ્રૃષ્ટી આદરીરે લોલ.
બહુ નાટક રમવાને રચના કરીરે લોલ. ૬
દેવ દનુજ મનુંજ પશુ આદી પુતળાંરે લોલ.
પુન્ય પાપ તણાં સુત્ર વિષેસુતળ્યારે લોલ. ૭
પામી દેહ અભિમાન વડે ફુલીયારે લોલ.
સુત્ર ધારનાથ રૂદય થકી ભુલીયારે લોલ; ૮
કામ ક્રોધ લોભ મોહ જાળમાં પડ્યારે લોલ.

સહુ નાટક રમવાને ચાળે ચડયારે લોલ. ૯
કેક અષ્ટ પેર ઘર તણાં કામમાંરે લોલ.
કેક રાત દીવશ એરાને આરામમાંરે લાલ. ૧૦
કેક ધરે બહુ વેશ મન ભાવતારે લોલ.
હીંડે મુરખો ને બહુ બીવરાવતારે લોલ. ૧૧
ધરે ધ્યાંન થઇ સીદ્ધ રચે ફંદનેરે લાલ
જુદા ઇશ બને જોઇ મતી મંદનેરે લોલ. ૧૨
કરે નીત્ય નવા વેશ પંથ જુજવારે લોલ.
બહુ મદીરો બનાવે જડ પુજવારે લોલ. ૧૩
વર્ણ ભેદ તજી ભ્રષ્ટ કરે શૂદ્રીનેરે લોલ.
દેવ ભુલવી વધારે વીષય દષ્ટિનેરે લોલ. ૧૪
પીતળ પાના ચેડાંને રચના ધરે રે લાલ.
ધામ ધુમ કરી પથીને રાજી કરે રે લોલ. ૧૫
કેક રચના જોવાને ફરતા ફરે રે લોલ.
તેને ઇશ માની શીશ નામી કરગરે રે લોલ ૧૬
કેક ચોર જાર સુર શાહુકાર છેરે લોલ.
વેશ નાટકનાં અનંત અપારછેરે લોલ, ૧૭
ભુલી નાથને પાસાણ હીંડે પુજતારે લોલ,
શૃતી શૃમતી તણી વાત વાણ બુઝતારે લોલ; ૧૮
બાંધી પાપ તણી પેટ ગતી નીચમાંરે લોલ
થાય કીટને પતગ વીષ્ટા કીચમાંરે લોલ, ૧૯
કેક કરી સુભ કર્મ દેવ લોકમાંરે લોલ.
જઇ ભોગવે અનંત સુખ અશોકમાંરે લોલ, ૨૦
કેક જાણે છે શાસ્ત્ર મરજાદનેરે લોલ,
સાચા નાથને ભજેછે મુકી વાદનેરે લોલ. ૨૧

એક વ્યાપક ચૈતન સાર વેદનુરે લોલ,
જાણી ધ્યાંન ધરે ચૈતન અભેદનુરે લોલ. ૨૨
નીજ રૂપ લહી ઇશ શ્રષ્ટીમાં ફરે રે લોલ.
જીવન્મુકતા, મનોહર નવ ભય ધરે રે લોલ ૨૩

(શવ શકિતની આરતી ગરબો ૩૧ મો

જે અધા શકતી મા જે આધા શકતી;
અખડ બ્રહ્માંડ નીપાવ્યા પડવે પંધક મા,
જયો જયો મા જગદબે ટેક
દ્વીતીયા બે સ્વરૂપ શીવ શકિત જાણું મા,
બ્રહ્મા ગુણપતી ગાવું હરી ગઉ હરી મા જયો૦ ૨
તૃતીશા ત્રણ સ્વરૂપ ત્રીભુવનમાં બેઠાં મા
ત્રયસ્થકી તરવેણી તું તરવેણી મા. જયો૦ ૩
ચતુરા માહાલક્ષમીજી સચરાચર વ્યાપાં માં;
ચાર ભુજા ચો દશા, પ્રગટ્યાં દક્ષીણમાં, જયો૦ ૪
પંચમી પચ રૂષી, પંચમ ગુણપદમા મા,
પંચ શહસ્ત્ર ત્યાં સોહીએ, પંચે તત્વે મા જયો૦ ૫
ષષ્ટી તું નારાયણી, મહીસાસુર મારયો મા;
નર નારીને રૂપે, વ્યાપ્યાં સગળે મા; જયો૦ ૬
સસમી સસ પાતાળ, સાવીની શેના મા;
ગૌ ગગા ગાયત્રી. ગૌરી ગીતા મા; જયો૦ ૭
અષ્ટમી અષ્ટ ભુજા, આઈ આનંદા મા,
સુરવર મુનીવર જન્મ્યા, દેવ દૈત્યે મા, જયો૦ ૮
નવમી નવકુળ નાગ સેવે નવ દુરગા મા,
નવ રાત્રીના પુજન, કીધાં છે બ્રહ્મા; જયો૦ ૯
દસમી દસ અવતાર, જય વીજયા દસમી મા.

શામા રામ રમાડ્યા, રાવણુ મેલ્યો મા, જયો ૧૦
એકાદશી અગીયારશ, કાત્યાયની કામા મા;
કામદુધા કાળીકા, સ્યામાને રામાં; જયો; ૧૧
બારશ બાળા રૂપ, બહુચરી અંબા મા
બટુક ભૈરવ શોહાએ, તારા છે તુજમાં, જયો૦ ૧૨
તેરશ તુળજા રૂપ, તું તારૂણી માતા મા;
બ્રહ્મા વીષ્ણું સદાશીવ, ગુણ તારા ગાતા મા જયો૦ ૧૩
ચૌદશે ચૌદ રૂપ, ચંડી ચામુંડા મા;
મારકંડે વખાણ્યા, ગાઈ શુભ કવીતા. જયો૦ ૧૪
પુનમે પુરણ કરી, રતભાવતી નગરી મા;
વશી તે માંહી વખાણી, શુણી કરજો કરૂણા. જયો૦ ૧૫
સંવત સતાવન સોળે તીથી ભાવે મા
સવત સોળે પ્રગટી, રેવાંની તીરે. જયો૦ ૧૬
શીવ શક્તીની આરતી જે ભાવે ગાશે મા;
ભણે શીવાનંદ સ્વામી, સુખ સંપતી થાશે. જયો૦ ૧૭

ઘેલા માતાની સ્તુતી

ભુજંગી છંદ.

પુરે પ્રેમથી હું પુજું માત ઘેલી,
ચઢી શોભતે વાહને આવ્ય વેલી;
ભલુ જોઈને બાડલે ધામ કીધું,
દેવી દાસને તેં અતી સુખ દીધું ૧
કરૂં કાવ્ય હું આપના નામથી જે,
વળી દાન વીદ્યા તણું માત દીજે;
કરો મેહેરબાની સરે કામ મારૂં;

કહે *સુર ઇંદુ ધરૂં ધ્યાન તારૂં. ૨

રૂં । દેશ પાંચળ ને સોધી લીધો,
જઇ ઘોતણી ઘેર તેં વાસ કીધો;
નમુ તુજને તો હરખે હૈયું મારૂં;
કહે સુર ઇદુ ધરૂં ધ્યાન તારૂં. ૩

અરે માત જે મુજ વાણી વસી છે,
કરી નામ કેહેતાં મુને હસી છે,
વદ પોક વાણી ભગતુ ભાવ સારૂં;
કહે સુર ઇદુ ધરૂં ધ્યાન તારૂં. ૪

સ્લોક

અચ્યુતં કેશવં રામનારાયણં,
કૃશ્ન દામોદરં વાસુદેવં હરે. ૧

શ્રીધરં માધવં ગોપીકા વલ્લભં;
શ્રીજાનકી નાયકં રામચંદ્ર ભજે, ૨

અંગના મંગ નામં તરે માધવં માધવં;
માધવં ચંતરે ત્વાંગના. ૩

ઇથ માકલ્પ તે મંડળી મધ્ય ગે.સદ્ય;
ગોવેણું ના શ્રી દેવકી નંદનો. ૪

આરતી

માયા કુંડળની ક્રીયા મધ્ય મતી કાલી કલામાલીની
આતગી વીદ્યા જયા ભગવતી દેવી શીવા સભતી.૧
શકતી શંકર વલભા સ્ત્રી નયની વાગ્વાહની ભૈરવી;
ઉકારી ત્રીપુરા પુરા પર મહીમાતા કુંમાતી ધશી. ૨

સમાસ

---

* સુરચંદ